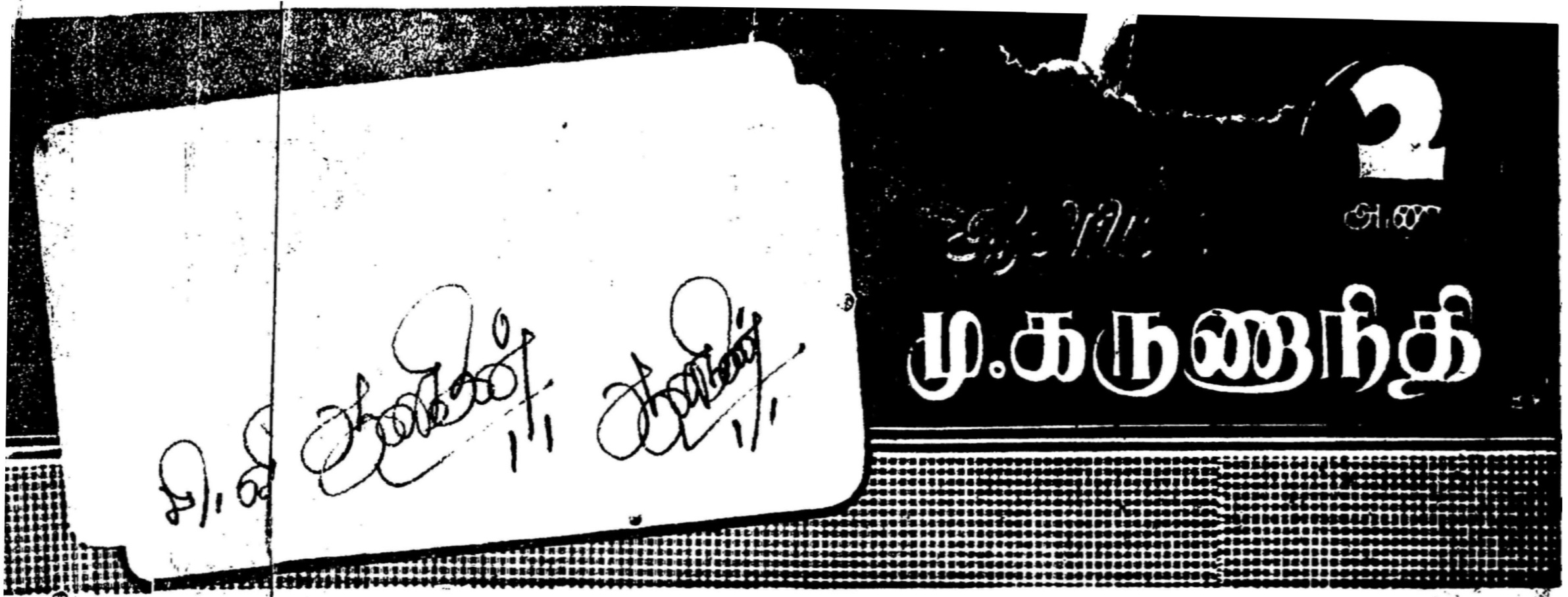

மு.க. 2

முனை

1-4-55

வெள்ளி

ஒளி 1

முரசொலி முதலாண்டு!

கா.செ.பெருநிகழ்ச்சி நடைபெற்று - பி.செ.

இரண்டாவது பக்கத்தில் நாம்!

‘சத்தியசீலர்கள்’ சிந்தனை! லி!

அதிகார மமதை
மாச்சாரியார் உப
வொரு வார்த்தை
து கிடக்கின்றன.

கி மனை பொப்பவர்-சித்த
புருக்கிகள்-கோவை இ த ழு க்
கனி ரித்தமும் விற்பவர்-கோவ
விழிக் கடைபினால் மருட்டியர்-
தாம மலர்ப் பள்ளி மெத்தை
படுப்பவர்-சோலைவனக் கிளி
யொத்த மொழிச்சியர்—

—திருப்புகழ் அமிர்தமல்ல,
இப்போது பொழியப்போவது
—ஒரு கதை—அரசியல் நிலை
விளக்க உதவும் குட்டிக்கதை!

அத்தகைய மடங்கை ஒருவர்
அந்த ஊருக்குக் குடிவந்திருக்
கிறார். வடிவேல் விழிகள்லே
வாவிடத் தேன் பருகு வ தா க
புலம்புவோர்-அல்லிக் கொடி
நிகர்த்த மேனியின் அசைவிலே
ஆனந்தம் கொள்வோர்-இவர்க
ளது தொகை வளர்ந்தபடி
இருக்கிறது.

அந்தக் குடியின் கூட இருப்
பவனுக்கு ஊரிலே உள்ள
இளைஞர்களின் மனப்போக்கு
புரியவில்லை. வாயைத் திறந்து
கூடன் என்று கேட்பதற்கு
முன்பாகவே, அவன் உள்ளப்
பாங்கை உணர்ந்துகொண்டு
பொற்காசுகளைக் குவிக்கின்ற
னார்.

பூங்கொடியின் கழுத்திலே
பாசிமணி மாலைதானே இருக்கி
றது என்று அவன் ஊமைச்
சாடை காட்டினால் பொன்னரி
மாலைகளை செய்து தருகின்ற
னார்!

மண்ணாசை, பொன்னாசை,
மாதராசை நீத்தோரும். அந்த
மடந்தையின் பார்வையைப்
பெறுவதற்கு மகேஸ்வரனை
நோக்கி தவயிருக்கத் துவங்கி
னார்..

அந்த மங்கையின் பெயரைப்
பிரயோகிக்காமல் இருக்கும்
போதே அவனுக்கு சென்றவிட
மெல்லாம் சிறப்பு வந்து சேருகி
றது. செப்புக்காசுகள் என்று
மடியை விரித்தால், மோகராக்
கள் விழுகின்றன—வைரங்கள்
குவிக்கின்றன—அவனுக்கு விஷ
யம் விளங்கவில்லை. எது எப்படி
யிருந்தபோதிலும், அவன் ‘அந்
தூங்கம்’ உணராதவன்
நிபாவலே நடந்துகொண்டு வந்
தான்.

பெண்ணைக்காட்டி பணம்
சுருட்டுவதாக ஊராரால் தூற்
றப்படும் அந்த ‘மாடொரு
பாகன்’ நிலையிலேதான் இந்
நாட்டு காங்கிரஸ் கட்சியின் நட
வடிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்
றன.

உதாரணம் மோசமாகத்
தான் இருக்கிறது; ஆனாலும்
என்ன செய்வது? உண்மை
நிலையும் அப்படித்தானே
அமைந்திருக்கிறது!

“நான் அதிகாரத்தைக் காதலிக்கிறேன்; ஆமாம், நான்
அதிகாரத்தை காதலிக்கிறேன். ஆனால், என்னுடைய காதல்
ஒரு கலைஞனுடையதைப் போன்றது. ஒரு வைணிகன் தன்
னுடைய வீணையைக் காதலிக்கிறான். எதற்காக? அதனின்றி
இன்னிசை எழுப்புவதற்காக. என்னுடைய அதிகாரக்
காதலும் அதைப் போன்றதுதான்”

—நெப்போலியன்

ஆவடி மாநாட்டிற்காக லட்
சக்கணக்காக திரவியம் சேர்த்
தார்களே, அது எப்படி வந்தது
என்கிற பிரச்சனை நெடு நாட்க
ளாகவே மக்கள் மனதைக்
கவர்ந்து வந்திருக்கிறது.
கோவை மில் முதலாளிகளும்,
பஸ் முதலாளிகளும் மாகச்
சேர்ந்து, முதலமைச்சரையும்
சுப்ரமணியத்தையும் அழைத்து
பண முடிப்பு ஒன்றை முன்பு
வழங்கியிருந்தனர். கனம்
அமைச்சர்களிருவரும் ஆகாய
விமானத்தில் சென்னையி
லிருந்து கோவை சென்று,
அந்தப் பணக்குவியலைப்பெற்று
வந்தனர். இது சம்மந்தமான
கேள்வியொன்று சென்ற
கிழமை சட்டசபையிலும் எழுப்
ப்பட்டது.

அரசாங்கத்தில் பொறுப்
பேற்கும் மந்திரி பதவியிலே
இருப்பவர்கள், ஒரு கட்சியின்
பெயரால் பணம் திரட்ட
லாமா?

—பிரச்சனையைக் கிளப்பும்
கேள்விகான்; அரசியல் படிப்
பினை போதிக்க உதவும் கேள்
வியும்கூட!

அதற்கு சுப்ரமணியனார் ஒரே
நொடியில் பதில் கூறிவிட்டார்;
“ஏன் வாங்கக் கூடாது? அவர்கள்
ஒரு கட்சியைச்
சார்ந்தவர்கள்தானே” — என்று!

அவர் மேலும் கூறுகிறார்:
“தனிப்பட்டவருக்கோ அல்
லது ஒரு கூட்டத்துக்கோ அடி
பணியாமலிருந்தால் மந்திரிகள்
கட்சிக்கு பணம் திரட்டுவது
தவறல்ல.”

திரவிய முடிச்சை கட்சியின்
கஜானாவிற்குள் அனுப்பிவிடு
வாராம். இவர்! ஆனால், பின்
னர் அந்த திரவிய முடிச்சு
தந்தோருக்குக் கட்டுப்படாமல்
இருக்கவேண்டுமாம்!

எப்படி முடியும் இது? லட்
சம் லட்சமாகக் கட்சிக்குக்
கொட்டி அழுபவர்கள், நாளை
ஒரு ‘பர்மிட்’ என்று பல்விளித்
தால் கோவைக் கிழார் அவர்
களை உதறித் தள்ளிவிடுவாரா?
நெஞ்சிலே கைவைத்துச் சொல்
வட்டும், நிதி அமைச்சர்! செய்
வாரா அவர்? அப்படிச் செய்ய
முற்பட்டால்தான், நாளை அவர்
கட்சிக்கு வசூல் செய்வதற்
கென்று பாத்திரத்தை அவர்
கள் முன்னால் நீட்டமுடியுமா?

இவர்களுக்கென்ன; மற்ற கட்
சிக்காரர்களுக்கு இருப்பது
போல குறைவற்ற செல்வமாம்.
பொதுமக்களா இருக்கிறார்கள்;
உண்டி குறைத்துக் கொண்டா
வது கட்சியின் உண்டியலை
நிரப்புவதற்கு? அத்தகைய
பொதுமக்கள் ஆதரவு
குறைந்துவிட்ட காரணத்தால்
தான் இப்போது தேசியத்தார்
கள் முதலாளியின் மாளிகை
களிலே அட்சய பாத்திரத்
தோடு காத்திருக்கவேண்டிய
பரிதாபமான நிலைமை உரு
வாகியிருக்கிறது.

அதிகார மங்கை அணிந்
திருக்கும் ‘பதவி’ என்னும்
பட்டாடை—‘உதவி’ என்னும்
ஒட்டியாணம்—அவன் உடுத்தி
யிருக்கும் ‘சலுகை’கள் என்
னும் சல்லாத்துணி—இவை
தான் தனதான்யம் கொண்ட
பிரபுக்களை வசிகரித்திருக்கி
றது; பஸ் முதலாளிகளையும்,
ஆலை அரசர்களையும் தாம்பூலம்
வைத்து அழைக்கிறது!

‘எனை ஆள் வேண்டிய’ நாய்
கியே! என்மீது ஒரு கண் வை;
பின் உன்மீது என் உயிரையே
வைக்கிறேன்’ — என்று சிந்து
பாடிக் கிளம்பிவிட்டது அந்தக்
கூட்டம். சேல்விழியின் வீடு
நோக்கி!

இதையறியாத நிதி அமைச்
சரோ, “நாங்கள் என்ன செய்
வோம்—அவர்கள் கட்சிக்காகக்
கொடுக்கிறார்கள் — நாங்கள்
வாங்கிக்கொள்கிறோம்” — என்
கிற தோரணையிலே பதில் தரு
கிறார்!

கட்சிக்காகத்தான் அவர்கள்
நிதி தருகிறார்களாம்!—சலுகை
களைப் பெறுவதற்காக அல்லா
மல், கட்சியின் நலத்திற்காகவே
அந்தப் பெருந்தனக்காரர்கள்
உதவி புரிந்தார்கள் என்று
நிதி அமைச்சர் நம்பிக்கொண்
டிருந்தால், உண்மையிலேயே
அவருடைய ‘குழந்தை மனப்
பான்மை’ இரங்கத் தக்கது
தான்!

கதையிலே வருகிறானே ஒரு
‘அப்பாவி’—பொன்னையும் மணி
யையும் என் தன் முன்னர்
குவிக்கிறது அந்த வாவிப்பப்
டாளம்—என்கிற உண்மையறி
யாத ‘உத்கமன்’—அவனது
நிலைதான் நிதி அமைச்சரது
நிலையுமீ!

ரவைக்
தற்பெருநிச்சுரண்டல் இயந்
கலைபற்றி நம்பித்துவிட்டது.
சட்டசபையும்த் தளைபட்டி.
தற் நியாமிக்கிழ வேண்டிய
கா மக்களுர்த்து விட்டார்
சுலாப்பட்டிந்த ஏகாதிபத்ய
கள்காரணம் மகந்றி வளைக்கு
கட்சின் ஒரு
வாழ்வருக்கு
ருகம் கட்சிக்க
வழியும் உட
பெள்ள திரட்ட
கிற.

அறிவிக்குமுகத்
யல் வானிலே
அல் இப்போமகேதுதான்
டியுகளோ ஒன் பேச்சு!
அம்ச்சர் — மாச்சாரியாரே!
பதவிகப்பவர்—அடிய தென்
காரருக்கு க’மார்க்கெட்’
சிறை போதின் மந்திரி
குணலர்கள்—ஒ நக் கொடுஞ்
கள். நம் நெஞ்சு

இர்கள் செய்ய
வேண்டி? இன்த்தை நட
ளிட பணமும் வலையை
ளிட பணமும் பாதுகாத்து
கொடு, நாளை
வாறதக்காக அ
தத்த வளைக்காய்
முடிமா, இந்த ச
கள்?

டியவே முடியுந்த பொன்
கள்ட்சிக்காக அல் அடகு
இப்பாது பெற்ற இந்நதக்
நிதி கட்சிக்காரதே.அது
பெ லஞ்சமாகவேண்டும்!
களின்றம் கருதுகீர்க்கும்
நியாவது

புடும் இப்ப
இவ்வாந்திலே சீரும்
பெபு ஒரு அமைச்
தாஸாயிட் ஜார்;
சொனலே நேர்மை

ரம்ன்றுதான் பலரு
திருனர். ஒரே மெகிழ்ச்சி
அந்நவண்ணிலவு, நிதிமன்று
சாவுகுட்டையிலே
விட்டு, அவர் இம
போறு விபரல் கட
நிதி ரித்தார்—அந்தச்
மூலம் தான் என்னவோ

ரல் கிக்கு இருபுட்து
செய், அணிவித்துவிட்டதா
மனப்பா குடித்தார் பதவி
லும் தார்த்துகொண்டு, கட்
சிக்காலம் நிதி கிடாடிய கார
ணத்தால் அவரும், அவரு
ரட்சிபட்டிலே மதி
தது. கட்சியின்
வாக்கி க்காபுரம் அவ
உயர் வேண்டு
எண்ணிடலிலே
வியர்ந்துளிகளை

தே கூட நேரம்! அரங்
நா ததும் ‘நிதி, நிதி’ நாளா
அ ரோ, அந்த முப் பணி
அ ய கட்சிக்கு ப்போம்!
தே விட்டது! துணை
ப தை உணர
இ ரத புத்திரர்

ஜெயங்கம்

1-4-55

வெள்ளி

டாவது படிக்கட்டில் நாம்!

இரண்டாவது படிக்கட்டில் அடியேத்துவைக்கிறது, விட மக்களின் அன்பையும், ஆதரவையும் அஸ்திவாரம், தனிப்பட்ட யாரையும் புண்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தன்னகத்து பண்ணைப் பண்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நமது முயற்சிக்கு அமோக வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. அனைவருமே படிக்கிறார்கள். அதைப் புகழாதார் மிகக் குறைவு. முழங்கும் கொள்கையை, எதிரொலிப்போர் தொகை நடுத்த தித்திப்பான செய்திகள் நாள்தோறும் நமது அலுவல்து குவியுபோது நமது இலட்சியத்துக்குச் சூட்டப் பட்ட மாலைகள் அறவையென எண்ணி, அகமும் முகமும் மலர னோப்பையும் உதறியெறிந்துவிட்டு, உற்சாகத்தோடு நடக்கி யரப்பறக்குது மது இலட்சியக் கோடி" என்ற உலாப்

சாலி ஓராண்க் குழந்தை-அதைச் சீராட்டிப் பாராட்டி பருமை அதன்வாசகர்களையே சாகும். அப்பப்பா! எத்தனை ஓர்ப்புகளுக்குடையே ஒரு இனத்தின் விடுதலை முரசு வலையிருக்கிறது! இந்த ஓராண்டு காலத்திலே மட்டுமல்ல; எங்கே முரசோலியின் தோற்றத்திற்கு காரணமாயிருந்ததோ நாள்களைக் கலைத்திலிருந்தே அதையெதிர்க்கும் டகைவர் னாத்துக்கேடுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆவேச ண்டவழும் பண்பற்ற செயல்களும் உச்ச கட்டத்திற்குப் பும் இந்த களிலே, பசலைப் பருவத்து முரசோலி. தகாப் செயல்களே சிரித்து, தன் பாதையிலே தவழ்ந்தபடி மும், தூய்மையற்ற எண்ணம். இழியேயல், சுக்கருத்து, நன்றி மறந்த தன்மை, தெளிவற்ற தை புரியும் பண்பு - இ த த னை யும் மனித யத்து முரசோலியை எதிர்த்துப்பார்த்து. ஓய்ந்து,

இருக்கும் ஏகேளுக்குப் போட்டியாக அல்ல:

அவைகளேந்திவரும் கொள்கைகளுக்கு ஒரு அறைகூவலாக இருந்து வருகிறது நமது முரசின் ஒலி. திமிசுகலம்போன்ற இயந்திர சாதன மில்லாமல், தேசத்தை ஆளுவோரின் அரவணைப்பு இல்லாமல், பண முதலாளிகள் பக்கத்துணையை நாடாமல், "நமக்கு நாமே" என்ற துணிவுடன் வெற்றிச் சாலையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

எழுத்துநடை எண்ணங்களுக்கு அணிவிக்கப்படும் அழகான உடை. அண்ணலின் அணியிலே நாம் பூட்டி மகிழ்ந்த அந்தப் போன்றடைகளைப் பார்த்து கண்டனம் செய்தோர் - கனைத்துக் காட்டியோர்--புதுவேஷம் போட்டு நம்மீது பாய்ந்தோர், இன்று அவர் களையும் அறியாமலேயே நமதாடைகளை தங்கள் எண்ணங்களுக்கு அணிவிக்கக் காண்கிறோம். இது நமக்கு வெற்றி-முழு வெற்றி!

சொந்தத்திலே அச்ச இயந்திரம் இல்லாமலேயே 'முரசோலி' ஒரு ஆண்டை ஒட்டிவிட்டது என்றும், அச்சக வசதியில்லையே என்ற அச்சம் கொள்ளாமல் கொள்கை மணம் பரப்ப எாம் தயங்கியதில்லை.

அமெரிக்க நாட்டிலே கதையொன்று சொல்வார்கள். புதிதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நீராவியைப் புக அன்றையதினம் முதன் முறை யாக மிஸிஸிப்பி நதியிலே மிதக்கவிடப்பட இருந்ததாம். அதைக் காணுவதற்கு நதியின் கரையிலே மக்கள் கூட்டம் திரண்டிருந்தது. அந்த ஜனத்திரளிலே புதுமை மணம் நுகர விரும்பும் வாலிப வயதி னரும் இருந்தனர்; பழமைப் பிடிப்பு அகலாத 'பத்தாம் பசலி'சளும் இருந்தனர்! இந்த இரண்டாவது ரகத்தைச் சோந்தவனொருவன், 'உம்; ஆளில்லாமல் இந்தப் படகு எங்கே நகரப்போகிறது!' என்று வக்கணை பேசினான். பின்னர் படகு நீரைக்கிழித்துக் கொண்டு ஓங்காரக் கூச்சலோடு ஓட ஆரம்பித்தபோது, 'உம்;இது எங்கே நிற்கப்போகிறது!' என்று அலுத்துக்கொண் டானான். அத்தகைய போக்குக் கொண்டாடரைக்கூட 'முரசோலி' தன் முதலாண்டிலே சந்தித்திருக்கிறது. "உம்; எத்தனை வாரங்கள் போகும் பார்க்கலாம்?" என்று ஆரம்பத்தில் அங்கலாய்த்தோர், பின் னர் கதையிலே வருபவனைப் போலவே "இந்த ஓட்டம் இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இருக்கும்?" என்ற கேள்வி அம்புகளைப் போட்டு நம்மைக் கேடயம் ஏந்தச் செய்தனர். 'முரசோலி'தரும் கழகக் கருத்துக்களை வாராவாரம் துற்றி எழுதி அதையும் முன்பகத்திலேயே கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரசுரித்து வியாபார நலம் பேணுகின்றன, சில பத்திரிகைகள்! சில எம். எல். ஏக்களும் இந்த இழி த கை செயல்களுக்கு பின்பாட்டு பாடுவது நமக்கு வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது!

அந்தத் துற்றலும், துஷணையும் 'முரசோலி'யின் பீடுகடையை இலட்சியப் பாட்டையிலிருந்து அணுபளவும் அகற்றியதில்லை. "ஏறு, நீ! முன்னேறு நீ!" என்ற கருத்தமைந்த கீதத்தைமுழங்கிக்கொண்டு, முகஸ்துதியையும், முதுகுப்புரம் தாக்கும் முறை கெட்ட செயலையும் தாங்கிய வண்ணம். தமிழகத்தில் திருவுலா வருகிறது. முரசோலி தாங்கிவரும் எழுத்துக்களின் அழகை கலாபமயிலென்போர், அதன் வேகத்தை கர்ஜனைபுரியும் சிங்கத்துக்கு ஒப்பிடுவோர் வளர்ந்துகொண் டோன் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய நல்ல பண்பும் - விமர்சன நோக்கும் கொண்ட வாசகர்கள் செழித்துவளரும் ஒரு பத்திரிகையின் ஜீவநாடிகள். மற்ற வசதிகளிலே 'குசேலனாக' இருந்தாலும், வாசகச்

★ தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்

காபாரதம் - [தொடர் சித்திரம்] - 4

★ விவரம் - புரட்சி புரட்சி	வேடையாட்ச்சென்ற சந்தனு வியாசரின் தாயார் பரிமளகந்தி யை சந்தித்து காதல்கொள்கிறாள்..	திருமணம் செய்துகொள்வதாக இருந்தால் தன் பிள்ளைகளுக்கு பட் டம் வேண்டும் என்கிறாள் பரிமளா...	மகள் பீஷ்மனை இளவரசு பட் டம் துறக்கச் செய்தாள்... பரிமளச்- சரிய விரகம் பூணச் செய்தாள்...	கிழத்தந்தை சந்தனு பரிமள கந்தி யை திருமணம் செய்துகொள் கிறான்... [அதற்குமுன்]
				

20-ந்தேதியின் எதிடு

மார்ச் 20-திராவிடமெங்கும் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கண்டன நான் எல்லாச் சிறப்புகளுடனும் நடந்திருக்கிறது.

‘தாயகத்துக்குத் தடுத்துவ என் னிடம் ஒரே ஒரு உயிர் தானே இருக்கிறது’— என்று எண்ணி ஆயாசம் கொள்ளும் ஆயிரமா யிரம் காணிகள் விநியத்திற்கு அப்பாலே வாழும் வன்நெஞ்சர் களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தனர்!

வந்த நெருப்புப் பொறிகளே— என்று வடக்கு நாட்டை துற்றி னாராம்!

“தென்னாடு முதல் 5-ஆண்டுத் திட்டத்திலே புறக்கணிக்கப் பட்டுவிட்டது. தென்னாட்டு மக் கள் வடநாட்டாரால் பாரபட்ச மாக நடத்தப்படுகின்றனர். 2-வது 5-ஆண்டுத் திட்டத்திலும் இதே நிலைமை நீடிக்குமானால், தென்னாட்டு மக்கள் மத்திய சர்க்கார்

நம்முடைய கண்டனக் கணைகள் வடக்கு நோக்கித் தாவியபோது, அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவ தற்கும் ஒருவர் முயன்றிருக்கிறார், யார் தெரியுமா, அவர்? அவரும் தென்னகத்தின் பிரதிநிதிதான். மார்ச் 27-ந் தேதியன்று டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்:

“தென்னாடு புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டதாக குறைகூறக்கூடாது

கிருஷ்ண

இந்த

பஞ்சம் ஏ பஞ்சத்தால் பிறந்தமே பவனி வர முளைத்த டு என்றைக்கு தில்லை. திர உள்ள மத் வால் முனை ஏற்பட்டுள் கள்

சில தின

திடுக்கிடும்

களில் படி

யணத்திலே

திருந்தார்.

அனுமானு

தி வைத்தி

பனும்

ஆனால், இ

வாலுக்குத்

அந்த வாது

ளுடைய

விடுமே எ

விரல்வைத்

வாதிகளோ

சொட்ட

கொண்டே

சில தி

கிருஷ்ணப

டி ஓரல்ல

குறிப்பிடுக

ரிலே உள்ள

தாகவும், (

என்றோ

தான் அன

கிளப்பிய

என்னிட

பிறந்தவ

யுயோ, ட

வனையை

வோட்டுத

கிருஷ்ண

அந்த வ

தன்னுண்

வெட்டு

விக்கப்

பற்றி

‘தமாஷ்’

செலுத்

கிருஷ்ண

★ அபாய விளக்கேற்றும் அம்ம

அன்றைய தினம் தென்னகத் திலே என்றயில்லா-கொந்தளிப்பு குமுறல்! கோழையும் வீரனைப் போல கண்டனக் குரல் கொடுத்தான்—கூனனும் நிமிர்ந்த பார்வை யால் வடவரைச் சுட்டெறிப்ப தைப் போல வெறுப்பு நோக்கை கிந்தினான்!

இத்தனைக்கும் காரணமான பேரூர் முடிவு வீண் போகவில்லை; விழலுக்கு இறைத்த நீராகிவிட வில்லை!

டி.வி பாராளுமன்றத்திலே—

கார் பிடிப்பிலிருந்து துண்டித்துக் கொண்டு, பிரிந்து செல்ல நேரிடும் என்பதை நினைவூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறேன்”—ஆட்சி பீடத் திலே அமர்ந்து கொண்டு, அலட்சியப் போக்கின் துணைநிற்போருக்கு அன்னிமாஸ்கரேன் தந்த அதிர்வேட்டுகள் இவை தான்!

கிதைந்து போன வாழ்வின் சார்பாக சிகப்பு விளக்கு காட்டி விட்டார்—அப்படிக்க காட்டப் பட்ட அபாயக்குறிதான் அன்னி

தென்னாட்டிலே உணவுக் குறைவு ஏற்பட்டால், அதிக உற்பத்தியும், சிறந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் கொண்ட வடநாடு, தென்னாட்டுக்குத் தேவையானவற்றையெல்லாம் கொடுத்துத் துவவும், கைத்தொழில் பொருள் உற்பத்தியாயினும், அல்லது தொழில் தேவைகளாயினும் இவ்விதமே வடநாட்டைத் தென்னாடு நம்பித்தான் இருக்க வேண்டும்!”

—எவ்வளவு திரிந்தான் பேச்சு! இங்கு பஞ்ச மேற்பட்டால் அங்கு விளைந்துவரும் தானியங்கள்

முன்

தான்

தோ

கிருஷ்

ஐ

நீர் த

னாட்ட

ஆக்கு

பதவி

செய்க

கலங்க

செந்

மாடவ

கூட்சி

★ அடிமைத் தனா பூனும் அபய

திராவிடரின் வாழ்வை கிள்ளி எறிந்துவிட நினைக்கும் சேட்டுகள் உலவும் கூடாரத்திலே-மலையாளக் கரை தந்த மாணிக்கம்; மங்கையர் குல மாண்பதனை விளக்க வந்த மாருதமாம் திருமதி அண்ணமாஸ்கரேன திராவிட மாதாவை வாழா வெட்டியாக்கும் போக்குதனை ஆதரங்கொண்டு எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். புயலெனச் சிறிநாராம்; ‘எங்கள் பொலிவுதனைப் பொசுக்க

மாஸ்கனுடைரேயவான் வீச்சினும் கூர்மையான ஆவேசப் பேச்சு! பேரூர் முடிவை பாராளுமன்றத் துக்கு அழைத்துச் சென்று, பண்டிதருக்கும், பரங்கியரைத் துரத்தி விட்டு அவர்களது ஆசனத்திலே அமர்ந்திருக்கும் மார்வாரிகளுக்கும் அறிமுகப்படுத்திய அம்மை யார் நாட்டு மக்களின் பாராட்டுக் குரியவர்!

நீரோட்டம் போல சரமாரியாக

நம்முடைய பற்றுக்குறையைப் போக்கிவிடுமாம்!

செப்பிலு— சாமான்களையும், கிளாஸ்கோ துணிகளையும் இங்கு கொண்டு வந்து திணித்தவெள்ளைக் காரண்கூட இப்படி ஏகாதிபத்ய வெறி உணர்ச்சியோடு பேச வில்லை! இடவரும், முசோவினியும் கூட நாட்டு மக்களைப் பார்த்து இப்படி அகங்காரமான பதில் கூறியது கிடையாது! அந்த ஏகாதி

விடலாம்

னாட்ட

வைக்க

கொண்டு

பிறந்தவ

வனையை

கங்காண

கிருஷ்ண

அந்த வ

தன்னுண்

வெட்டு

விக்கப்

பற்றி

‘தமாஷ்’

செலுத்

கிருஷ்ண

(தலையங்கம் தொடர்ச்சி)

செல்வங்களைப் பெருக்கிக் கொண்ட விதத்திலே முரசொலி, இன்று முன்னணியில் நிற்கும் ‘குடேரன்’ என்று சொல்லிக்கொள்ள பெருமைப்படுகிறது; முரசொலி விற்பனையாகாத கடைகளில் வியாபாரம் குறைவுதான் என்ற நிலை ஏற்பட்டது குறித்து பூரிப்படைகிறது!

ஓராண்டுக்காலம்—இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள்ளாகவே முரசொலி ‘மலர் வெளியிடுவதின் மன்னன்’—என்கிற பெயரைப் பெற்றுவிட்டது. முதன் முதலாக வெளிவந்த மே இதழிலிருந்து, இடையிலே தலைகாட்டி புகழ் தட்டிச் சென்ற ஐந்தாவது மும்முனைப் போராட்ட சிறப்பிதழையும் சேர்த்து, சென்ற வாரம் வெளிவந்த அழகிரி நினைவு இதழ் வரை முரசொலி தனக்கென அமைத்துக் கொண்ட தனிச்சிறப்பை பாதகாத்து வந்திருக்கிறது. அழகான மலர் வெளியிட ‘அவாள்’க் கத்தான் தெரியும் என்கிற நிலைமையை, அண்ணா வின் போன்னேவிபத்தோடு துவங்கிய நமது பொங்கல் மலர், தன்னுடைய பால் வயதிலேயே மாற்றி அமைத்துவிட்டது.

அந்த நிலை ஏற்படுவதற்காக நமது அலுவலக நண்பர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட இன்னல்கள் எவ்வளவு தெரியுமா? தாங்கிக் கொண்ட துன்பச் சமைதான் குறைவானதா? ஆசிரியரை மருத்துவமனையிலும், அருமை ‘மலரை’ அலுவலகத்திலும் சென்று கண்காணிக்க வேண்டிய பொல்லாத நேரம், பொங்கல் வந்த நேரம்! அந்த நேரத்திலே நமக்கு உற்ற துணையாக நின்ற மலர் போறுப்பாளர்—நமதருமை நண்பர் முல்லை-சத்தி நன்றிக்குரியவர்! ‘அவாள்’ மலருக்கு சவால் விட்ட முரசொலி மலரின் வெற்றி நமது கொள்கையின் வெற்றி! வாசக நண்பர்களுக்குக் கிடைத்த பெருமை! விற்பனையாளருக்குக் கிடைத்த

பூரிப்பு!—அவை அத்தனையையும் இந்த நேரத்திலே நமது கிருஷ்ணமே; அந்த மகிழ்ச்சியிலே நீங்களும் பங்கு வகிக்கும்படிக்கும்!

இன்னும் இரண்டொரு வாரங்களிலே வால் அச்ச இயந்திரம் பூட்டிட இருக்கிறது. திராவிடருக்கும் போராட்டத்திற்கு புரட்சி ஏடு வடித்துக் கொடுக்க மல்ல; முரசொலி அச்ச இயந்திரம் பணியாற்ற இருக்க மல்ல; மகிழ்ச்சியோடு தேரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

முரசொலிக்கு வியாபார நோக்கு இல்லை; தான் இடம் நிரப்ப வேண்டுமென்ற போக்கு இடத்தில் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லலாமே தான்; ஏடு, முரசொலி! நாணயமான விற்பனையாளர்களை கிறார்கள்; நல்லாசிகூறி, நல்லாதரவு தரும் வளர்ந்தபடி இருக்கிறார்கள். பின்னர் ஏன் முடிதடைப்பட வேண்டும்?

எங்கே.

இது ஒரு அரசியல் மேடை—இது ஒரு கம்—இது ஒரு இலக்கியப் பூஞ்சோலை—இது ஒரு தாரப் பேராசிரியன்—என்று புகழப்படும் அளவாற்றும் ‘முரசொலி’யை ஒருமுறை வாழ்த்துவாசக நண்பர்களின் உள்ளம் நிறைந்த வாழ்த்து கொண்டே முரசொலி புதுவேகத்துடன் இரண்டிலட்சிய ஆண்டாக்கி விடும்!

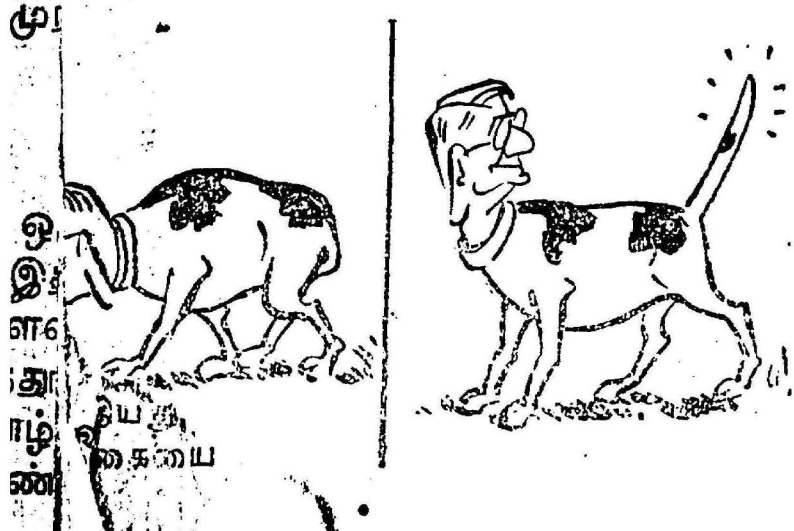
கிருஷ்ண லீலா!

இந்த நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படலாம் — உடைப் பஞ்சத்தால் பாரத புத்திரர்கள் பிறந்தமேனியுடன் சாலைகளிலே பவனி வரலாம். ஆனால் வால் முளைத்த மனிதர்களுக்கு மட்டும் என்றைக்கும் பஞ்சம் வருவ தில்லை. வால் நட்சத்திரத்திற்கு உள்ள மதிப்பும், மரியாதையும் வால் முளைத்த மனிதர்களுக்கும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஒரு திடுக்கிடும் செய்தியை பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பீர்களே! பழைய ராமாயணத்திலே புதிய பகுதியொன்றை சேர்த்திருந்தார். ஒரு பெரிய மனிதர்! அதாவது அனுமானுடைய வாலுக்கு இராவணன் தீ வைத்ததாகத்தானே வால்மீகியும், கம்பனும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அனுமாரோ தன்னுடைய வாலுக்கு தானே தீவைத்துக்கொண்டார். அந்த வாலுக்கு வைக்கப்பட்ட தீ 'அவாளுடைய கோட்டையை தகனமாக்கி விடுமே' என்று எல்லோரும் முக்கிலே விரல்வைத்துக் கொண்டனர். சீர்திருத்த வாதிசெல்லாம் நாக்கிலே நீர் சொட்டச் சொட்ட இந்த நிகழ்ச்சியைக் கவனித்துக் கொண்டே வந்தனர்.

சில தினங்களுக்கு முன்பு டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ஒரு வேடிக்கை காட்டி ரொல்லவா, அதைத்தான் இப்படி குறிப்பிடுகிறேன். தன்னுடைய பெயரிலே உள்ள ஜாதி வாலில் அகற்றி விடுவதாகவும், இனி தன்னை டி.டி. கிருஷ்ண என்றே டி.டி. கிருஷ்ணன் என்றே தான் அழைக்க வேண்டுமென்று அவர் கிளப்பிய அதிர்வேட்டு அக்கிரகாரத்தை என்ன பாடு படுத்தியது தெரியுமா? ஐயோ, பாவம்! அது வெறும் வெத்து வேட்டுதான். வாலுக்குத் தீவைக்கவில்லை அந்த வக்கணைக்காரர்! அதற்கு வெல் வேட்டு துணியிலே 'ஹேட்' ஒன்று அணிவிக்கப் போகிறாராம்! பெயர் குறைப்புப் பற்றி அவர் அறிவித்ததெல்லாம் வெறும் 'தமாஷ்' தானாம்—தனியாக தமாஷா வரி செலுத்தாமல் இந்தியப் பிரஜைகள் டி.டி. கிருஷ்ண அல்லது கிருஷ்ணனின் இந்த 'லீலை'யை தாராளமாக அனுபவிக்கலாம்!

வால் பற்றிய புதுப்பிரச்சினை கிளப்பியிருக்கும் இந்த வேதியரின் செயலைமட்டு நிக்மல்ல; அவரைமீது உண்மையில் ஒரு ருத் தமாஷ் கொள்ளாக ஆக்கிவிட்டார் நமதருமைச் சித்திரிகர் சங்கர்! இந்தவாரம் 'சங்கர்ஸ் வீக்லி'யில் வந்திருக்கும் கேலிச் சித்திரம்தான் இது—செய்தி வெளியிட்ட போது அவர் வாலில் சுருட்டி வைத்திருந்தார்: இப்போது வெளியே நீட்டிவிட்டிருக்கிறார் — அவ்வளவுதான் வித்யாசம்!

சீர்திருத்த வாங்கொண்டு வெட்டி வீசி னுலன்றி நிமிர்க்க முடியாத பொருளாயிற்றே, அது! அவ்வளவு விரைவில் அது அகன்றுவிடுமா, என்ன?

★
ஆத்திர சாமிக்கு!

நிமிர்க்கமுடியாத பொருள்கள் எங்கும் இருக்கின்றன. நம்மிடையேயே உலவுகின்றன.

நண்பர் மாரிசாமியைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? காங்கிரசிலே உள்ள துடிப்பான வாலிபர். விங்கம் அண்ணாச்சி அவரைப்பற்றி என்னிடம் கதை. கதையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்; பிறவிக்குருடுகளும், செவிடுகளும் உலவும் தேசியக் கூடாரத்திலே, கண்களையும், காதுகளையும் எதிர்முகாம் நோக்கித் திருப்பி வைத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்து எதிரொலிக்கும் நல்ல கருத்துக்களை — மெல்லாமலேயே விழுங்கக்கூடிய முழு உண்மைகளை எப்போதும் வரவேற்றிடத் துடிக்கும் நோக்கு கொண்டவர் அவர், என்றுதான் இதுநாள்வரை கேள்விப்பட்டிருந்தேன். ஆனால், மாரிசாமி ஒரு ஆத்திரசாமி என்கிற உண்மை இப்போதுதான் வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கிறது.

ஏனோ திடீரென்று திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்திடம் அவருக்கு 'சிற்பம்' கிளம்பி யிருக்கிறது!

அவர் கேலி செய்து எழுதுகிறார், 'நம் நாடு' பத்திரிகை 'சிலிண்டர் மிஷினி'ல் அச்சாகும் செய்தித் தாள்!' என்று!

நண்பர், அவசரப்பட்டுவிட்டார்! லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு, தென்னகமெங்கும் ஆயிரமாயிரம் கிளைகள் கொண்டு, திராவிட சூழதாயத்தின் களை பிடுங்கக் கிளம்பியிருக்கும் ஒரு மாபெரும் ஸ்தாபனத்தின் நாள் ஏட்டைத்தான் அவர் எள்ளி நகையாடுகிறார்!

காமராசரை-காங்கிரஸ் கொடியின் கீழே அவர் அமைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஆட்சிபீடத்தை-நாம் நேரடியாக எதிர்க்காமலிருக்கும்போதே மாரிசாமியின் கண்கள் இப்படிச் சுலங்குகின்றன; மூக்கு இப்படித் துடிக்கிறது!

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே காங்கிரசில் இருப்பதுபோல கோயங்காக்களும், சீனுவாச அய்யங்கார்களுமாயிருக்கிறார்கள்? 'ராட்சஸ்' இயந்திரங்களை வைத்து, ரம்மியமான காகிதத்திலே செய்தித்தாள் வெளியிடுவதற்கு எங்களிடத்திலே வசதி ஏது?

அவரது பத்திரிகை படித்த நமது தோழர்களிலே அவசரத்திலே தாறு

மாறுக்கூட பேசியிருப்பார்கள். மாரிசாமியைப்போல அமெரிக்கா சென்று, டாலர் துரைகளின்தயவு, பெற நமக்கெல்லாம் நேரமேது—என்கூட பலர் முணகியிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அவதூறுகளை அவர் செல்லமாக அழைப்பாரே அந்த 'காம்ரேடு'களிடமு 'மாநிலங்'களிடமுமே விட்டு வோம்; அவர்களே அதை செவ்வணி செய்துகொண்டீர்கள்! ஏற்றைக்கிருந்தாலும் ஒருநாள் அவர் நம்மிடையே இருக்கும் தகுதி பெறக்கூடியவர். எழுசட்டும்; எழுதட்டும் — பாதக மொன்றுமில்லை! பெரிய, பெரிய

ரோட்டரி மெஷின்கள் வைத்திருக்கும் தேசிய ஏடுகளெல்லாம் அவர் போற்றிடும் காமராசருக்கு ஆதரவு காட்டாத போது, சின்னஞ்சிறிய சிலிண்டர் மெஷினில் போகும் பத்திரிகைகள்தான் அவருக்குக் கைகொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து, சற்று எண்ணிப்பார்ப்பாரேயானால், மாரிசாமியே கண்ணீர் வடிப்பார்—அப்போது நாமே கைக்குட்டையுடன் அவரைச் சந்திப்போம்!

★
'பேன்சி டிரஸ்!'

சென்ற கிழமை சட்டசபை மெம்பர்கள் ஹாஸ்டல் தினவிழாவன்று நம்முடைய மந்திரிமார்களுல்லாம் வேஷப்போட்டிகளிலும், கயிறுஇழுப்புப் போட்டிகளிலும் கலந்துகொண்டார்களாம். குத்துச் சண்டைகள் நடந்தன வாம். வேஷப்போட்டியொன்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாம். இந்தச் செய்தி முன் தெரிந்திருந்தால் நம்முடைய அமைச்சுகளுக்கு ஏற்ற வேஷத்தை பொதுமக்கள் சார்பாக சிபார்சு செய்திருக்கலாம்.

நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் பிச்சைக் காரணப்போல வேஷம் அணிந்துகொண்டு, வடக்கு திசைநோக்கி, கையிலே திருவாட்டுடன் பிச்சை கேட்டிருக்கலாம்! இல்லையெல், அவருக்குக் குரங்கு வேஷம் போட்டு, கையிலே கோலுடன் காட்சிதரும் குரங்காட்டியாக காமராசர் வந்து போகலாம்!

இதுவும் வேண்டாமென்றால், குடுகுடுப்பைக்காரன் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு காமராசர் 'நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம்'வருது! வரப் பாக்குது!!—என்று கோஷமிடலாம்!

முலையிலே முடங்கிக் கிடக்கும் ஏ. பி. ஷெட்டிக்கு கோஷாப்பெண் வேஷம் பொருத்தமாயிருக்கும்!

கோணங்கிக் குல்லாய் அணிந்துகொண்டு ஜோக்கர் போல காட்சி தந்தால், எல்லா மந்திரி சபையிலும் அங்கம் வகிக்கும் பக்தவத்சலம் பரிசு பெறும் தகுதி பெறலாம்!

ராமநாதபுரம் ராஜா, குதிரையொன்றை ஒட்டிக் கொண்டு 'ஜாக்கியை' போல வேஷம் போடலாம்!

இந்தப் போட்டிக்கெல்லாம் ராமசாயி படையாச்சியை நீதிபதியாக இருக்கச் சொன்னால், அவர் சச்சயம் பெண் வேஷம் அணிந்த மந்திரி ஷெட்டிக்குத் தான் முதற்பரிசு கொடுப்பாரென்று எதிர்பார்க்கலாம்!

★ ★

“என்னம்மா! உங்களாலே தான் உலே—‘காமிரா’ வெல்லாம் ரெடி—வாங்க சீக்கிரம். என்ன தாஸ், எவ்வளவு நேரம்? டைரக்டர் கோவிச்சுக்கிறாரே!”

“இதோ வந்து விட்டேன் சார்! டிரெஸ் எல்லாம் பண்ணியாச்சு. கொஞ்சம் விப்டிக் மாத்திரம் சரி செய்துவிட்டு வந்து விடுகிறேன்.”

“வாங்க; வாங்க சீக்கிரம்!”

தமயந்தி! அவளது சினிமா வாழ்க்கையில் இது ஒரு திருப்பம். இதுவரையில் எத்தனையோ படங்களில் நடித்திருக்கிறாள். ஆனால் வந்துபோகக்கூடிய நடிக்கையாகத் தான். இப்போது கிடைத்திருக்கிறது சந்தர்ப்பம்; படத்தின் ஹீரோயின் சான்ஸ். அதனால் அவளுக்கு எடுத்ததிலெல்லாம் சந்தேகம். பத்து நிமிஷத்தில் முடியக்கூடிய காரியம் இப்போது இருபது நிமிஷமாகிறது. சின்னச் சின்ன குற்றங்களினால் பெரிய பெரிய தவறுதல்கள் வந்துவிடக்கூடாதே என்ற உள்ள பயம்தான் காரணம்!

ஏதோ ஒருவிதமாக தயாராகி விட்டாள். ‘செட்’-க்கும் போய் விட்டாள். டைரக்டரும் பாத்திரத்தின் அப்போதைய நிலைமையை விளக்கிக்கூறிவிட்டார். வசனமோ அவளுக்கு முழுப்பாடம். ‘ரிகர்ச’ விலெல்லாம் பிரமாதமாகப் பேசி நடித்தும் சாண்பித்து விட்டாள். அதில் அவளுக்கு பயமுயில்லை. இருந்தும் ஒரு சிறு திகைப்பு—

“ஆமா! எல்லாம் தயார் தானா? ‘டேக்’ எடுக்கலாமா? காமிரா ரெடி...?”

“ரெடிங்க.”

“கூட்ஸ்!”

விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்தன.

—“ஸ்டார்ட், பிள்ஸ்...”

காமிரா ஓட ஆரம்பித்தது. தமயந்தி கதாநாயகனருகில் சென்று ஆசையோடு கைகளைப் பிடித்தாள். உடம்பு கொஞ்சம் நடுங்கியது. தன்னையறியாது கைகளைப் பின்வலித்துக்கொண்டாள்.

“கட்—கட்”

எல்லாம் நின்றுவிட்டன.

“கூட்ஸ் ஆப்”

விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டன. “சே—சே!” என்ன தமயந்தி; அதற்குள்ளாக மறந்துவிட்டாயே! ஏன் பயப்படுகிறாய்? சேகரின் கைகளை வெடுத்து. ஆசையோடு முகத்திலே வைத்து அணைத்துக்கொள். உள்ளத்திலேயிருந்து வரவேண்டும், என்ன-மகிழ்ச்சியோடு கூடிய ஒரு பெருமூச்சு. அப்படியே விழுங்கி விடுபவன்போல் சேகரின் முகத்தைப் பார்த்து, “ஸ்வாமி! இந்த இன்பம் எப்போதும் நிலைத்திருக்குமா? ரோம்ப மெதுவாக பேசு—என்ன?”

“இல்லை—இப்போ சரியாக செய்து விடுகிறேன் சார்.”

“தமயந்தி! இப்படி சாதாரண ‘ஷாட்’-டெல்லாம் இரண்டுமூன்று ‘டேக்’ எடுத்தால் என்ன ஆவது. முதலாளி கதி!”

“இந்த ‘டேக்’ சரியாக வந்து விடும் சார்.”

தமயந்தி தன்னையே நோந்து கொண்டாள். என்னடா இது.

நாம் என்ன ஆண்வாடையே படாத அல்லி ராணியா, ஆண்பிள்ளையைத் தொட்டதும் நமது கைநடுங்க? அவளுக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. சினிமாச் சக்தியில் நன்றாக முழுகி எழுந்த பிறகுதான் அவளுக்கு கிடைத்திருக்கிறது இந்த வாய்ப்பு; படத்தில் ‘எக்ஸ்ட்ரா’ நடிக்கையென்றால் என்ன என்பதை, இந்த இடத்திற்கு வருவதற்கு முன் அவள் கற்பனையோடு செய்ததில்லை. எத்தனையோ நாள் தனது நிலையை எண்ணி மௌனமாக கண்ணீர் விட்டிருக்கிறாள். இந்த பிழைப்பை விட்டுவிட்டு ஓடிவிடலாமா வென்றால், அதற்கும் மனவலிமையில்லை. ஏதோ ஒரு நற்பாசை. அந்த சந்தர்ப்பமும் இப்போதுகிடைத்துவிட்டது. பின் ஏன் இந்த வெட்கம்? தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டாள்.

காமிரா ஓட ஆரம்பித்தது.

தமயந்தி குழந்தையையெழுந்தவிட்டு உணர்ச்சியோடு நடிக்க ஆரம்பித்தாள். டைரக்டர் முதல் எல்லோரிடமிருந்தும் ‘சபாஷ்’ பட்டமும் பெற்றுவிட்டாள்.

உழைத்தாள்: உழைத்தாள்: இரவு பகல் என்று பாராமல்! மனசாட்சியை விட்டு பல்லினிக்க வேண்டி வந்தது; இனித்தாள்: சிரித்துப் பேசவேண்டி வந்தது; செய்தாள். முற்றும் துறந்த வியாசமுனி, தாயாரின் வேண்டுகோளை பூர்த்திசெய்ய முற்பட்டபோது என்ன நிலையிலிருந்தாரோ, அந்த நிலையிலிருந்தான் தமயந்தி அப்போது. சந்திரவம்சம். வம்சா விர்த்தியில்லாது அழிந்துபோகக்கூடாதே என்ற தாயின் அபிஷயை பூர்த்திசெய்தான் வியாசன் அன்று—சினிமாக்கலை, உன்னத படங்கள் இல்லாது மாய்ந்துவிடக்கூடாதே என்று கவலைப்படும் கலைஞர்களின் வேண்டுகோளை பூர்த்தி செய்கிறான் தமயந்தி இன்று! அவ்வளவு தான்!

“திரை டாம்பீகம்” என்ற சினிமா பத்திரிகை படத்தேர்வு

நடத்தியது. அவ்வருடத்திய ‘சிறந்த நடிக்கையாக தமயந்தி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாள். பிரபல சமூக சேவையாளரும், மிராசுதாரருமான பாஸ்கரன் பரிசைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தான்.

பாஸ்கரன் தமயந்தியின் கையில் பரிசைக் கொடுத்தபோது, கொட்டையே அதிர்த்தது. விசிறிகளின் கைதட்டலால்! யாரோ அவளை இன்புரிக்கே தூக்கிச் செவது போன்ற பிரமை சமயந்திக்கு.

பாஸ்கரன் கூறினான் மெதுவாக, “உங்கள் நடிப்பு ரோம்ப பிரமாதம்” என்று.

நிமிர்ந்து நோக்கினாள். எதிர் பார்க்கவில்லை இவ்வளவு இளைஞனாக அவள் இருப்பானென்று. சிறிது திகைப்பு; மெல்லிய இளநகை. தலைகுனிந்து கொண்டாள்.

பத்திரிகைகள் தமயந்தியின் புகழை பிரபலப்படுத்தின. எங்கும் அவளது போட்டோக்கள். நாட்டின் சந்திப்பாந் து களில் எல்லாம் அவளது பெயர் அடிபட்டன.

இப்போதெல்லாம் ‘பாஸ்கரன்-தமயந்தி’ பெயர் ஒன்றாக அடிபட்ட ஆரம்பித்தன. கடற்கரையோரத்தில், சினிமாக் கொட்டைகைகளில், ஸ்டூடியோக்களில், இருவரும் ஜோடி ஜோடியாக வேகாட்சியளித்தனர்.

பாஸ்கரனின் நளினமானபேச்சு, அவனது முத்ராத இளமை, அழகிய முகம், தமயந்தியை அவன் பால் இழுத்துக்கொண்டிருந்தது.

ஸ்டூடியோவில் தமயந்தி வேகமாக ‘மேக்கப்’பை கலைத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஐந்து மணிக் கெல்லாம் அவன் பாஸ்கரனைப் போய் சந்தித்தாக வேண்டும். மணியோ ஆறடிக்கப்போகிறது. அவளது அவசரத்தைக் கண்டு ‘மேக்கப்’ சிப்பந்திகள் தங்களுக்குள்ளாகவே கண்ணடித்துக் கொண்டனர்.

“என்ன தாஸ்! யார் ‘மேக்கப்’ ரும் ‘லே’ இரும்பியா? குந்தி? ஹர்வசியா? இல்லை; அகல்யா? இடம் காலியா?”

பழக்கமான குரலாயிருக்கிறதே. யென்று எட்டிப் பார்த்தாள் தந்தி. அவளது பழைய ‘ஹீரோ’ சேகர் வந்துகொண்டிருந்தான்.

“என்ன சார், வரும்போடு ரே சின்டல் மயம்? உங்க ரெடிங்க”-மேக்கப் செய்பவனின் பதில் இது.

“கின்டலா? இப்ப யாரப்பா இவங்க இல்லாம படமெடுக்கிறாங்க? ஆரம்பிச்சுட்டாங்களே பழயபடி; எப்படி பிள்ளையார்சாமி. மூக்கினால் முணு லட்சம் குழந்தை பெத்தாளாமே யாரோ ஒரு ராசுலி, அவளை பிள்ளை பெருதிருக்கும்படி செய்தாரு—எப்படி, எங்களப்பன் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரிந்து அருளிய வரப்பிரசாதம் வாய்பகவானால் சுமந்து செல்லப்பட்டு, சரவணப் பொக்கையில் கார்த்திகேயப்பெருமானாக காட்சி யளிக்கப்பட்டது—எப்படி மகரிஷி காஷ்யபர், சிங்கம், யானை முதலியவைகளோடு கலந்து குரபத்மன் முதலிய பெரும் பெரும் வீரர்களை பெற்றெடுத்தார்—இப்படி யெல்லாம் படமெடுத்தா பிரமாதம் இருக்குமா; இல்லையா? நல்லலாம்—நம்ம ‘சென்சார்’தான் ருக்காங்க இப்ப. அவங்க பாத்தக்க ருங்க. ஆறுமுகமாம், யானைதலையாம், சிங்கமுகமாம், பெருாளி மேலே யானை உட்கார்ந்திருக்க தாம்—இப்படியெல்லாம் செல்லி எங்களுடைய, எங்கும் நிலைத்த பரப்பிரமத்தை கின்டல் செய்தா, இவங்க என்ன பாத்துக் கொண்டா இருக்கப்போங்க. எடுக்கட்டும், எடுக்கட்டும்—இந்தப் படமெல்லாம் வெவ்ருவதைத்தானே பாக்கப் போறேன்.”

இவைகளைக் கேட்டபிறகு வெளியே வந்து தமயந்தி சிச்சலுடன் “சேகர்! இப்படி சிப்பேசித்தான் உங்க தலையோடு நீங்கள் மண்ணள்ளிப் போடுகிறீங்க. இல்லையானால் உங்களை மிஞ்சின ஹீரோ கிபாது” என்று கூறினாள்.

“அடேடே! தமயந்தியா? என்ன வேஷம்? ஐவருக்கு தேவையாயாத பத்தினியா? கிக்கரசி தாராவா?”

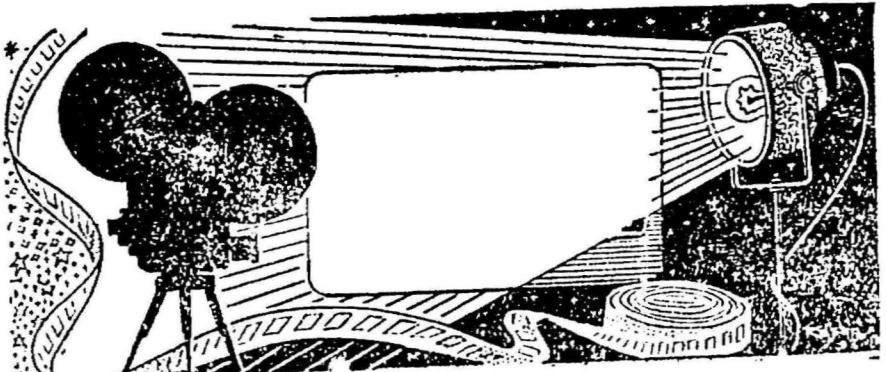
“ஐயெ...ஐய! இப்ப பேசுவதை விடமாட்டங்க...”

“நல்லவேளை; உதை வராமல் பேசுவதோடேயேறுத்திக் கொண்டாயே...”

கார் ‘ஹார்ன்’ சப்தம் பட்டது. இருவரும் திரும்பிப் பத்தனர். புதிய ‘டேடிலாக்’ வடி ஸ்டூடியோ உள்ளே வந்து வது.

“சரி, சரி; நீ போய்ந்தி—அதோ வந்துவிட்டான் பாஸ்கர். ம...என்ன என்னவொமோ கேள்விப் படுகிறேன். கொஞ்சம் ஜாக்ரதையாய் இருக்கோ. நாம், நாம்தான் என்னததை மறந்துடாதே. ஏய்...தாள் வா உள்ளே.”

சேகர் சென்ற திக்கை பார்த்துக்கொண்டு நின்றான் தமயந்தி. பழயபடி ‘ஹார்ன்’ சப்தம்! காதைத் துளைத்த பிறகு! நினைவு வந்து திரும்பினாள். தந்தி விநாடி முகத்தில் சிரிப்பில் துள்ளல்; கார்த்திகேயப் பெருமான் ஏறிக்கொண்டான் ஹார்பாஸ்.

ன்னிக்கவும் பாஸ்கர் — இன் ஒரு சீன் முடியுது. அத அரை மணி நேரம் லேட்!”

“வேகமாகப் பறந்தது.

இரவு சுமார் பத்து மணி யிருக்க லாம். பாஸ்கரும் தமயந்தியும் வீட் டின் மொட்டை மாடியில் உட் கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஏதோ ஒரு ஆங்கிலப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு திரும்பிவந்து சிறிது நேரம்தானிருக்கும்.

“தமயந்தி...” — த ய ந் தி இ ன் பாஸ்கர்.

“என்ன?”

“ஒன்றுமில்லை—தப்பாக எடுத்த கொள்ளுமட்டாயே?”

“என்ன, அப்படி கேட்கி ங்க!”

“இந்த நமது நட்பு எப்போ தும் நீடித்திருக்குமா?”

“இது என்னங்க, அர்த்தமில் லாத சந்தேகம்.”

“அது...” —வார்த்தைகள் வர வில்லை.

அவனது கண்களில் கூத்தாடும் ஏதோ ஒரு உணர்ச்சியைக் கண்டு கொண்டவன் போலவே தோன் றியது. ஆனாலும் மறைத்துக் கொண்டான் தமயந்தி.

“நான் உன்னை எனது மனைவி யாக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்” —படபடவென்று கூறி முடித்து விட்டான் பாஸ்கர்.

“என்ன?” —சிறிது உரத்த குர லிலேயே வெளிவந்தது அவளது கேள்வி.

“தமயந்தி: தமயந்தி உனக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லையா?”

பாஸ்கரின் குரலிலே காணப் பட்ட ஏமாற்றம்தான் தமயந் திக்கு அவளுடைய குரலின் கடு மையைத் தெரியப்படுத்தியது. முகத்தில் மகிழ்ச்சியை வரவழைத் துக்கொண்டான்.

“என்னங்க—நான் கேட்க வேண்டியதை...”

“ஆ! அப்போது நீயும் என்னை விரும்புகிறாயா தமயந்தி?”

ஆவலோடு அவளது கைகளைப் பற்றினான். மெதுவாக அவற்றை விடுவித்துக்கொண்டான் தமயந்தி.

“நமது திருமணத்தை ரொம்ப விமரிசையாக நடத்திவிடவேண் டும்!”

“என்னது?”

இப்போது உண்மையிலேயே திடுக்கிட்டவன் தமயந்திதான்!

“ஏன் தமயந்தி?”

“நிஜமாகவா?”

“நம்பிக்கை யில்லையா?”

இதற்குள் கொஞ்சம் சுதாரித் துக் கொண்டுள்ள —நடிகை யல்லவா!

“இல்லை—அது அவ்வளவு அவ சியமா என்று...”

“நான் என்ன அவ்வளவு கீழான வு?”

“அப்படியல்ல; அதற்கு நான் ஏற்றவளா என்றுதான்...”

“நன்றாயிருக்கிறது. தமிழ் நாட் டின் தவறாடிகை — கலைச்செல்வி. அவளிடமிருந்தா இந்தசொற்கள்?

“நான்ல்லவா சிந்திக்க வேண்டும். க்கு நான் ஏற்றவளா என்று”

வனது ஆசை உள்ளம்; அதில் மிபி வழியும் நம்பிக்கைத் துளி தமயந்தியை கலவரத்தி ல்த்தியது. தனது முந்திய க்கையை எண்ணினான். பட

படப்பு பொங்கியது—வார்த்தை களில் ஒருவித நடுக்கம்.

“வேண்டாம் — வேண்டாம்! நான் கெட்டுப் போனவன்! சீரழிந்தவன்! உங்களை நான் பாழாக்க மாட்டேன்.”

“தமயந்தி. என்ன பேச்சு இது? உன்னை நீயே தாழ்த்திக் கொள் கிறாய். அதற்காக உன்னைக் கன்னி என்று எண்ணி என்னை நான் ஏமாற்றிக் கொள்கிறேன் என்று என் மீது இரக்கப்படாதே; உனது சென்று போன நாட்களை மறந்து விடு.”

பிறகு என்ன? பதிவுத் திரு மணம் செய்து கொண்டார்கள். பத்திரிகைகள் பிரமாதப் படுத்தின இந்த விவாஹ சுபமுகூர்த்தச் செய்தியை!

தனது நட்சத்திர வாழ்வில் இனம் தெரியாத ஏதோ ஒரு குறை இவ்வளவு நாள் இருந்து வந்தது என்பதை இப்போது தான் தமயந்தி உணர்ந்தான். அதுவும் இப்போது பூர்த்தி யடைந்துவிட்டது. இன்புரியிலே சஞ்சரித்தான்.

அவளது நடிப்புக்கலை வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது; ஆனால்...

ஆவலோடு இருவரும் வெளிக் கிளம்ப துடித்துக் கொண்டிருப் பார்கள். ஸ்டுடியோவிலிருந்து செய்தி வரும், ‘மாலை நாலுமணியி லிருந்து ஷூட்டிங்’ என்று. பாஸ்கரின் முகம் கருக ஆரம்பிக்கும் கொஞ்சிப்பேசி சிரித்து விட்டுச் சென்று விடுவான் தமயந்தி.

சினிமா. பார்க்கலாம் என்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டு ஆவலோடு விட்டுக்கு வருவான்; ஸ்டுடியோவில் ‘ஷூட்டிங் இரவு இரண்டு மணிவரை தொடர்ந்து இருக்கிறது’ என்ற செய்திவரும்; புழுங்குவான்.

தொடர்ச்சியாக இரவில் ஷூட் டிங் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். துடித்துப் போவான். எல் லாம் தமயந்தி அவனது கண்ணை திற இல்லாத வரைக்கும் தான்.

பாஸ்கரனுக்கு சலிப்புதட்ட ஆரம்பித்தது.

மனைவி ஷூட்டிங்குக்கு சென்று விட்டதால் இவன் மட்டும் கடற் கரையில் உட்கார்ந்திருந்தான். யாரோ இருவர்: பேசிக் கொண்டு செல்வது அவனது காதுகளில் பட்டும் படாததுமாக விழுந்தது.

“அதோ, உட்கார்ந்திருக்கான் லே—அவன் தான் சினிமா ஸ்டார் தமயந்தி புருஷன்.”

“அடே, அவனா? ஏன் இப்படி தனியே உட்கார்ந்துட்டிருக்கான்?”

“பின்னே என்ன செய்வான்? சினிமா ஸ்டாருக்கு மாப்பிள் னைனு சாமான்யமா? அவ அங் கே எவனாவது ‘ஹீரோ’வோடு சுத்திக்கிட்டிருப்பா.”

இவைகள் அவனது மனதை அலைக்கழிக்கக்கூடாது என்று தான் முயற்சித்தான் பாஸ்கர். தெப்பக்கட்டையை தண்ணீருக் குள் அழுக்க முயற்சிப்பதுபோல! முடிவு, கலவரமும் மனநிம்மதி யின்மையும்தான்!

காரை எடுத்துக்கொண்டுஸ்டுடி யோ நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

ஸ்டுடியோவில் ஷூட்டிங் நடந்து கொண்டிருந்தது. காதல் கட்டம்! டைரக்டர் தமயந்தியிட மும் சேகரிடமும் (இந்தப் படத் தில் சேகர்தான் கதாநாயகன்— நீண்ட நாளைக்குப் பிறகு இருவ

○ தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம்

அகப்பை சித்தர்

கையினிலே தட்டேந்தி சோர்ந்து நிற்கும் என்னைப் பார்த்து கைதிக்காவலன் மொண்டு ஊற்றும் சோளக்கஞ்சி கலகலவென சிரிக்கிறது. “கட்டுண்ட திராவிடத்தை மீட்கப் போராடி, இன்று தட்டுடனே நிற்கும் தம்பிமாரே! கஞ்சி யெனைக் கண்டு கலங்குவதேனோ” என்று கேட்கிறது அகப் பைக் குள்ளிருந்து! இந்த அகப்பை சித்தரின் பேச்சிலும் அர்த்த மிருக்கிறது. புதிய தெம்புள்ள கருத்துமிருக்கிறது. இந்த சித்த ரின் சூடான நாக்கு, எவ்வளவு குளிர்ச்சியான உண்மைகளைக் கொட்டுகிறது!

“தம்பி! குளிர் தருவிலே யிருந்த நீ, கொஞ்சம் கோடை யையும் அனுபவித்துப் பார்! வெடித்த வயல்களுக்கு நீர் பாய்ச்ச கிறவனின் சிரமமும், மாட்டு மந்தையை ஒழுங்காக மேய்த்துச் செல்ல ஓடியாடும் மாட்டுக்காரப் பையனின் கஷ்டமும், காவிலே சணல் சாக்கைச் சுற்றிக் கொண்டு அதை வாழை நாரினால் கட்டி, தலையிலே காய்கறிக் கூடையுடன் கிராமாந்திர சுடுமணலில் நடந்து செல்லும் “அன்றாடங் காய்ச்சி” வியாபாரி கள்படும் அல்லலும், ‘ஈன ஜென்மமெடுத்தேன் என் அய்யனே’ என்று கரகரக்கும் தொனியில் பாடிக்கொண்டு, சுரைக்காயைக் குடைந்து மூங்கிலைச் செருகி தயாரித்த சுத்த சுதேசித் தம்பு ராவை மீட்டியபடி ஊர் ஊராக உருண்டு புரண்டு பிச்சை யெடுக்கும் மனிதப் பழப்புக்கள்—தளிர்கள்—படும் வேதனையும், அப்போதுதான் உன் உள்ளத்தைத் தொட முடியும். குளிர் நிழலிலிருந்து கோடைக்கு வா! குற்றாலத்திலிருந்து கோடைக் கானலுக்குப் போகாதே! கோடைக் கனலை கொஞ்சம் ரசித் துப் பார்!”

அறுசுவை யுணவையே ஆயுள் பூராவும் நீ அருந்தினால் போதுமா? உன்னைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதுமா? உன்னைச் சூழ்ந்துள்ள உலகம் மிகப் பெரியது! கஞ்சியே குடித்து வாழும் ஒரு பெருங் கூட்டம். அதுவுமின்றி வாடும் ஜனக் கோட்டம். அவைகளைப் பற்றி நீ யோசிப்பது எப்போது?

என்ன; சொன்னதைக் கேட்காமல் என்னையே பார்க் கிறாய். தங்க நிறமாயிருக்கிறேனே யென்றா? இல்லை—இல்லை— என்னோடு கலந்துள்ள உயிகளைப் பார்க்கிறாய். உயிகளும் என் இனந்தான். எனக்கு உறவினர்கள்தான். உன் இனமென்ன லக்ஷணமாயிருக்கிறது; மனிதச் சிறுவனே! உயிகள் உன் சாதி யிலும் உண்டு. அவர்களுக்கு உயிகள் என்று பெயரில்லை. முத லாளிகள் என்று பெயர்—ஆண்டைகள் என்று பெயர்—ஆதினங் கள் என்று பெயர்—அந்தணர் என்று பெயர்—அவதார புருஷர் என்று பெயர்!

உயிகள் உன் இனத்திலும் உண்டு. அவைகளை நீக்கிவிட உன்னால் முடியுமானால்—என்னாலும் முடியும் உயிகளைப் போச்சி விட! முயற்சித்துப் பார்!”

அகப்பை சித்தர் பேசிக் கொண்டேயிருந்தார். வரிசையாக நின்ற நானூறுக்கு மேற்பட்ட நண்பர்களின் தொகையேய்த்தது. கடைசியாக நான்; கையிலே தட்டுடன்! எஞ்சிய கஞ்சியார் என் தட்டில் குதித்தபடியே “என்ன தம்பி! சொன்னது புரீந் ததா?” என்று கேட்டார். “உப்பில்லை” என்றேன். உங்கள் மனித ஜாதியின் உடம்பிலுந்தான் சிலருக்கு ‘அது’ இல்லை என்றார்.

—(★)—

அ. குண்டுகள் !

மேக நாடுகளிலே அனு குண்டுகள் மட்டுமல்ல; இம் போது சில அரசியல் குண்டுகளும் வெடிக்கப் போகின்றன! இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்க நாட்டிலும் சில அரசியல் மாறு கல்கள் விரைவிலே நடைபெற இருக்கின்றன!

அனாரின் பெவான்-ஆங்கில நாட்டு தொழிற் சங்கங்களின் இருதயம்! தொழிற் கட்சியைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்! அந்தத் தூணை அகற்றிவிட வேண்டிய சில இப்போது தொழிற்கட்சி யிலே உருவாகி யிருக்கிறது.

கட்சியின் கட்டுப்பாட்டை மீறி விட்டதாக அவர்மீது குற்றம் சாட்டப் பட்டு, அவரிடமிருந்த 'விப்' பதவியைப் பிரிவிடும் தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், செயற்கு முனே அந்த அவசரத் தீர்மானத்தை இப்போது ஒத்திவைக்க முனைந் திருக்கிறது அடுத்த வாரம் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் அடங் கிய குழுவொன்று பெவானை சந்திக்கும். அப்போது அவர் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கி நடப்பதாக உறுதிய

ளித்தால், அவர்மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட மாட்டாது—என்று அறிவிக்கி ருது. புதிய தீர்மானம்! பெவான் வெறும் வாய்ச்சவ டால்காரராக மட்டும் இருந் தால், கொந்தளிப்பு ஏதுமில் லாமலேயே அவரது அரசியல் வாழ்வை அஸ்தமிக்க வைத்தி ருப்பார்கள், அவரோடு இருந்து வேறுபாடு கொண்ட தொழிற் கட்சி சகாக்கள்! ஆனால் அவருக்குப் பின்னாலே அக்கிரோ ணிக் கணக்கில் ஒரு மாபெரும் படையே அணிவகுத்து நிற்கி ருது; எந்த நேரமும் ஆகரவு தர துடித்துக்கொண்டிருக்கி ருது!

பெவான் கட்சியை விட்டு விலக்கப்பட்டால், அவர் சார்ந் திருக்கும் தொழிற் கட்சியிலே குழப்பங்களும், சீக்காக்கை சம்பந்தமான தெளிவற்ற போக்குகளும் நடமாடுகின்றன என்று பொருள்! மக்களிடையே இந்த விபரீதமான மனப் போக்கு உதயமாகிவிட்டால் அடுத்த தேர்தலிலே தொழிற் கட்சி தோல்வியை அணைக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே தான் சமரச தூதுகொஷ்டி அனுப்புகிறார்கள்! ஒரு படி கீழே இறங்கி வருவதற்குக் கூட ஆட்கள் காத்திருக்கிறார்!

இதிலிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்ட நிலைமைதான் கன் சர்வேட்டில் கட்சியிலே உரு வாகியிருக்கிறது. அரசியல் பந்

தயங்களிலே அதிக ஆண்டுகள் கலந்து கொண்ட காணத் தால் அவருக்கு களைப்பு தட்டி விட்டது. வயதேறிப் போதும் லாஸ்ட் வேஷம் போட்டு, பகலி வேட்டையாடும் ஆந்திர கேசரி போன்ற தாத்தாக் களுக்கு தக்கதோர் பாடம் கற் பிப்பதைப்போல, சர்ச்சில் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெறப் போகிறார். போர்க்கால ஆங்கில நாட்டின் புகழ்வாய்ந்த களபதி கள்ளாத வயதில் இனி தான் கழிக்க வேண்டிய நாட்களை கணக்கு பார்க்கப் போகிறார். சர்ச்சில் ஏகாதிபத்ய வெறி கொண்டவராய் காட்சி அளித் தாலும், ஏற்றமிருந்த அவரது பொது வாழ்வு போற்றுவதற் குரியது!

இங்கிலாந்தில் மட்டுமல்லா மல் அமெரிக்காவிலும் அரசியல் துறவுகள் சிகழ இருக்கின்றன. ஐனாதிபதி ஐசன்ஹோவர் டெமாக்கிராட்டிக் கட்சியாரின் கடுமையான எதிர்ப்புக்கிடையிலே இப்போது துரைத்தனம் நடத்திவருகிறார். இந்த இக்கட் டான நிலைமையை மாற்றி யமைப்பதற்காக மீண்டும் ஒரு தேர்தல் நடைபெறலாமோ என்று இப்போது யூகங்கள் பிறந்திருக்கின்றன. அப்படி ஒரு தேர்தல் வருமானால் ஐசன் ஹோவர் ஐனாதிபதி ஸ்தா னத்துக்கு போட்டியிடுவாரா என்பதும் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது.

மறுபடியும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டால் 70-வயது முடிவுபெறும் வரை, ஐசன் பதவிபிரகக் வேண்டும். அமெரிக்க வரலாற்றிலேயே யாரும், அந்தத் தள்ளாத வய தில் தலைமைப்பதவி வகித்தது கிடையாது. ஐசன் அந்தத் தலை முறைப் பழக்கத்தை அவ்வளவு சலபத்தில் மாற்றிவிட்டாட் டார் என்றே நம்பப்படுகிறது.

இவைதான் மேலேநாட்டிலே சமீபத்தில் வெடிக்க இருக்கும் அ. குண்டுகள். வெகு விரை வில் இங்கிலாந்திலும், அமெரிக் காவிலும் நடக்க இருக்கும் பொதுத் தேர் தல்தான் நல்ல தோர் முடிவை அறிவிக்க வேண்டும்.

தொழிற் கட்சியா, கன்சர் வேட்டிவா? ரிப்பளிகன் கட்சியா? டெமாக்கிராட்டிக் கட்சியா? -இவைதான் அவ்விரு நாட்டு மக்கள் முன்னே நின்று கொண்டிருக்கும் கேள்விகள். அந்த அ. (ரசியல்) குண்டுகளைப் பொறுத்துத் தான் உலக சமாதானமும் ஒழுங்குபெற அமைய வேண்டும்! ★

மறுபடியும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டால் 70-வயது முடிவுபெறும் வரை, ஐசன் பதவிபிரகக் வேண்டும். அமெரிக்க வரலாற்றிலேயே யாரும், அந்தத் தள்ளாத வய தில் தலைமைப்பதவி வகித்தது கிடையாது. ஐசன் அந்தத் தலை முறைப் பழக்கத்தை அவ்வளவு சலபத்தில் மாற்றிவிட்டாட் டார் என்றே நம்பப்படுகிறது.

இவைதான் மேலேநாட்டிலே சமீபத்தில் வெடிக்க இருக்கும் அ. குண்டுகள். வெகு விரை வில் இங்கிலாந்திலும், அமெரிக் காவிலும் நடக்க இருக்கும் பொதுத் தேர் தல்தான் நல்ல தோர் முடிவை அறிவிக்க வேண்டும்.

தொழிற் கட்சியா, கன்சர் வேட்டிவா?

ரிப்பளிகன் கட்சியா? டெமாக்கிராட்டிக் கட்சியா?

-இவைதான் அவ்விரு நாட்டு மக்கள் முன்னே நின்று கொண்டிருக்கும் கேள்விகள். அந்த அ. (ரசியல்) குண்டுகளைப் பொறுத்துத் தான் உலக சமாதானமும் ஒழுங்குபெற அமைய வேண்டும்! ★

விண்ணகத்து அம்புலியை பிடித்துத்தா — ஆர்ப்பரிக்கும் அலைகடலை அடக்கிக் காட்டு — என்று கேட்கும் 'சிறுபிள் னைப் பண்பு' கொண்டதுதான் னய்யா தி. மு. கழகம். வடநாடு தென்னாடு என்ற பிரிவினைப் பெருங்கடலில் குதித்துவிட்ட அதற்கு, ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வேறு ஒரு மரக்கலமாகக் கிடைத்துவிட்டது — என்ற ஏளனச் சொற்றொடர்களை விசி, தி. மு. கழகத்தின் இலட்சியங் களை வெறும் 'அர்த்தமற்றதாக ஆக்க முயலும் குறுமதியாளர் களை, சென்ற வாரம் நடைபெற்ற டில்லி பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியை சற்று கவனிக்க அழைக்கிறோம்.

தெக்கணத்தின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வடநாடு சேர்க்கும் அட்டைதான் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—வடக்கத்திச் சீமான்சுனை வர்த்தகக் கோமான்களாக்க நாடானும் நாயகர்கள் செய்து வரும் முயற்சியே அது—என்ற உண்மை பளிச்சிடும் கண்டனக் குரல்கள் கும்பமேனார் கொலு மண்டபத்தின் 'எனார், கணார்' என்று ஒலித்தன.

கும்பமேனார் கொலுவல்

சென்னை. மைசூர், திரு-கொச்சி, ஆந்திரா, ஐதராபாத் ஆகிய தெற்கத்தி மாகாணங் களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தீர்மானம் குறித்த தொகை மிகக் குறைவு; அதிலும் செல வழித்த தொகை மிகமிகக் குறைவு! —

பேசியிருப்பது டாக்டர் கிருஷ்ணசாமியோ அல்லது திருக்குறள் முனுசாமியோ அல்ல. அன்றொருநாள், வடக் கத்தி இந்திப் பெண்ணை சுவி காரம் ஏறிக் துடித்து, 'வருக வருக!' என்று விரிந்து கட்டி வரவேற்றாரே அவிஞ்சிலிங்க ருர்—ஓமந்தூரார் காலத்து சென் னையின் கல்வி அமைச்சர்—அவர் தான் பேசியிருக்கிறார் அப்படி! மறைத்து வைத்த இதயக் குமுறல் திரை கிழித்து வெளி வந்திருக்கிறது!

வேசியில்லாத் திண்டாட்டத் தின் வெறியாட்டம்—தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார நிலை வளர்ச்சி இவைகளில் மந்தநிலை-

இப்படி வேதனையின் விளை நில மாய் தென்புலம் காட்சி தரு கிறது. இது நாடுணர்ந்த உண்மை. இந்த உண்மை நிலை புரிந் திருந்தும்—'ஏக இந்தியா' என்ற ஜால வார்த்தை பேசி நம்மை சேர்த்தனைக்கும் டில்லி மூலவர் களின் பிடிப்பு உண்மையிலே யே பாசப் பிணைப்பாக இருந் தால், அவர்கள் வகுக்கும் திட்டங்களில் தென்னகம் தனிப் பட்ட முறையில் கவனிக்கப் பட வேண்டும்; அதன் வளர்ச் சிக்கு தேவைக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். செய்தார்களா? இல்லவே இல்லை! ஆனால், அவர் களின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எதைக் காட்டுகிறது? ஒதுக்கிய தொகையோ மிகக் குறைவு— அதிலும் செலவுசெய்த தொகை மிகமிகக் குறைவு—சொல்லு கிறார் அவிஞ்சிலிங்கம். அதைத் தான் நாமும் கேட்கிறோம். 'நசுங்கிட நாம்—நாடாள அவர் களா?' என்று!

"ஆந்திர மாசிலத்திடம் மத்திய அரசாங்கம் மாற்றாந்தாய் மனப்போக்குடன் நடந்து கொள்கிறது. அம் மாசிலத் தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இந்திய அரசாங்கம் எப் போதும் உதவிகரமாக இருக்கவேயில்லை!" —

இப்படி மற்றுமொரு குரல் எழும்பிற்று. குரலுக்குரியார் தி. மு. க. உறுப்பினர் ரா-ஆதரவு பெற்றுச் சென்றவரோ அல்ல. ஆந்திரத்தைச் சேர்ந்த பிரசாத ராவ் என்ற உறுப்பினர் ஐந் தாண்டு திட்டத்தின் ஓரவஞ் சனைப் போக்கை இப்படி பகி ரங்கப் படுத்துகிறார். 'திராவிடத் தாயின் கர்ப்பத்தில் கிடக்கும் கனிச்செல்வத்தினால் எமக்கில் லையா வாழ்வு?' வறுமைதான் எமது வாழ்வுச் சாசனமா? என கேட்டிருக்கிறது அவரது குரல்!

மற்றும் மைசூரைச் சேர்ந்த குருபாதசாமி என்பவர், 'தென் னாட்டைப் பொறுக்கவரை ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தினால், வேலை யில்லாத் திணறல், குறைவான வேலை வசதிகள், சிறு தொழில் சிரழிவு, மக்களின் குறைந்த வாங்கும் சக்தி—இவைதான் பலன்கள்' என்று இடித்துரைத் திருக்கிறார்.

★ தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம்

பிள்ளைகள் பகுதி :

பழைவாமை

மணிக்கூண்டு

சிங்கத் தம்பிகளே! உத்தங்கத் தங்கைகளே!

அண்ணா எங்கள் அப்பா! ரொம்பவும் மோசம். வேலைக்காரனோடு பேசினால் கோபிக்கிறா; வேலைக்காரன் மகனோடு விளையாடினால் திட்டுகிறா; அது ஏன்?—என்று அப்பாவின்மேல் குற்றப் பத்திரிகை அனுப்பியிருக்கிறான் ஒரு திருச்சி தம்பி.

விடை கிடைக்காதது அல்ல தம்பியின் வினா. அதற்குப் பதிலாக ஒரு கதை சொல்லுகிறேன்.

★

அதோ பாருங்கள். அந்தப் பணக்காரத் தெருவின் கோடியிலே ஒரு பெரிய பங்களா; அதனுள் ஒரு ஆறு வயது பாப்பா! பங்களாவிற்கு எதிரே ஒரு மணிக்கூண்டு; அதன் கீழே ஒரு சிறுவன்; ஒற்றைக்கால இழந்த நொண்டிச் சிறுவன்! அந்தப் பிச்சைக்காரச் சிறுவனுக்கும், சீமான் வீட்டுப் பாப்பாவுக்கும் என்ன சம்மந்தம்? நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது. ஆனால், அவர்களுக்கிடையே பிரிக்கமுடியாத உறவு; மிமிக நெருங்கிய தொடர்பு! அது ஏன்? எப்படி ஏற்பட்டது?

மேதைகள் எல்லாம் ஆராய்ச்சியில் இறங்குகிறார்கள் அல்லவா, அதற்கு முன்பு 'ஏன்? எப்படி?' என்ற கேள்விகளைத் தாங்களாகவே கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். முடிவில் 'அந்த கேள்விகளுக்கு விடை கிடைக்கிறது. அவைதான் மிகப் பெரிய உண்மைகளாகின்றன; கண்டுபிடிப்புக்ளாகின்றன. அதைப்போலவே மேமே கண்ட கேள்விகளுக்கும் பதில் கேடுவோம்; விடை கிடைக்கும்; அந்த விடை பெரிய உண்மையையும் சொல்லும். அதுதான் அன்பு!

டான்.....டான்.....

அந்த மணிக்கூண்டின் கடி காரம் ஆறு முறை அடித்து ஒய்ச்சது. பொழுது விடிந்தது. பணக்காரவீட்டில் அம்மா எழுந்தார்; அப்பா எழுந்தார்; ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் முன்னதாகவே எழுந்துவிட்டாள் அவர்களது செல்வ மகள் ராணி! ஆனால், வீட்டில் கானோம். திதிகிறார்கள். தற்செயலாக ஸ்ரீமான் வழியாக வெளியே

பார்த்தார் அப்பா. மணிக்கூண்டு கண்ணில்—தென்பட்டது. அதன் அடியில் நொண்டிச் சிறுவன். அவனுக்குப் பக்கத்திலே, இரண்டு கால்களையும் கட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் ராணி.

திடீரென்று "ராணி" என்ற குரல்கேட்டது. திடுக்கிட்டாள்; நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அப்பா கோபத்துடன் நின்றுகொண்டிருந்தார். "பொழுது விடிவதற்குள் என்ன இங்கே வேலை?" என்று உறுமிறார்.

அப்பா அவனைத் தூக்கிக் கொண்டார். நொண்டிச் சிறுவனை கோபமாக முறைத்தார். 'டேய்! இவளோடு என்ன பேச்சு? இனிமே இப்படி நடந்தால் உதைதான்' என்று கத்தினார். நடந்தார்.

அப்பாவிற்கு ஏன் கோபம்? ராணி யோசித்தாள். அதற்குள் வீட்டிற்குப் போய்விட்டாள்.

மறுநாளும் இதேதான் நிகழ்ந்தது. மீண்டும் நிகழ்ந்தது; நிகழ்ந்துகொண்டே யிருந்தது. ராணிக்கு பொழுதுபோக்கு நண்பனுண்டு நொண்டி. அவன் பாடுவான்; பதிலுக்கு பலகாரங்கள் தருவான் ராணி.

★

ஒருநாள் ராணி அப்பாவிடம் போனாள். "எம்பா, நம்ப மாட்டுக்கு நாலு கால் இருக்கிறதே..." என்று ஆரம்பித்தாள்.

"ஆமாம்; அதற்கென்னடிகண்ணு இப்போ...?"

"அதில்லேப்பா! அதில் ஒரு காலை நம்ப பாட்டுக்காரச் சிறுவனுக்குக் கொடுத்தால் என்ன? பாவம்பா...அவனால் நடக்கவே முடியலை..."

ஆனால், அப்பாவுக்கோ கோபம் வந்துவிட்டது. "சீ... சீ...இது என்ன பேச்சு?" என்றார், 'கண்ணு' என்று அழைத்த வாயாலேயே ராணி பயந்து நடுங்கி அப்பால் நகர்ந்தாள்.

★

அன்று ராணியின் பிறந்த நாள் விழா! பொழுது விடிந்தது மூசல் வீட்டில் ஒரே கூட்டம்; கொண்டாட்டம்! ராணியால் வீட்டை விட்டு வெளியே தலைகாட்ட முடியவில்லை. அவளுக்கு எண்ணற்ற பரிசுகள் குவிந்தன. ஆனால் ராணியோ தவிடாய் தவித்தாள். அவளது சட்டைப் பையிலே கிடந்த சாக்லெட்டும், ரொட்டியும் வேறு தவித்துக்கொண்டிருந்தன. அவள் நொண்டியைப் பார்த்தாகவேண்டும். ஆனால், வழி ஏது?

நேரம் சென்றது; கூட்டம் கலைந்தது; ஆனால் மற்றொரு தடை. மழை பிடித்துக்கொண்டது. ராணி பொறுத்துப் பார்த்தாள். மழை விட்ட பாடிலை. சடைசியில் கொட்டும் மழையில் வீட்டைவிட்டு வெளியே வந்தாள். மணிக்கூண்டை நோக்கி ஓடினாள். ஆனால்...அங்கே...? வழக்கமாக சிரித்தபடி வரவேற்கும் நொண்டி, சுவர் ஓரத்தில் ஒண்டிக்கொண்டு படுத்திருந்தான். ராணி திடுக்கிட்டாள். "ஏய் நொண்டி... நொண்டி!" ஒன்று கூப்பிட்டாள். அவனைத் தொட்டாள். உடல் 'குப்'பென்று சுட்டது. அவனுக்குக் கடுமையான சுரம்! ஆனாலும் விழித்துக்கொண்டான். தட்டுத் தடுமாறி எழுந்து உட்கார்ந்தான். மழை பெய்துகொண்டே யிருந்தது. ராணி பையிலிருந்து சாக்லெட்டுகளையும், ரொட்டிகளையும் எடுத்தாள். அவனிடம் நீட்டினாள். அவன் ஆசையுடன் வாங்கினான். அவசர அவசரமாக சாப்பிட்டுத் தொடங்கினான். ஆனால்...அதே சமயம் அவன் சற்றும் எதிர்பாராத வண்ணம் 'பூட்ஸ்' கால் ஒன்று அவன் கையை எட்டி உதைத்தது. வாயுக்குள் செல்வவேண்டிய மிட்டாய்கள் ஓடும் மழை நீரில் விழுந்தன; உருண்டோடின. மறுகணம் அவன் முதுகிலும் கன்னத்திலும் மறிமறி 'பளார், பளார்' என்று அறைகள் விழுந்தன.

ராணி "அப்பா" என்று அலறினாள். சிறுவன் 'கோ'வென்று அழுதான். ஆனால் அந்த 'விருந்தை' தந்த அப்பா, ராணியைத் தூக்கிக்கொண்டார். வீட்டிற்கு ஓடினார். மழை அதிகரித்தது. 'சோ'வென்று ஊற்றியது.

இரவு மழை இன்னும் வலுத்தது. பயங்கரமான இடிகள்; கண்ணப்பறிக்கும் மின்னல்கள்—இவற்றுடன் ஊரையே கிடுகிடுக்க வைத்தது மழை! சடார் சடாரென்று முறிந்து விழுந்தன சாலை மரங்கள்!

★

இத்தனை பயங்கரங்களும் அடங்கின. பொழுதுவிடிந்தது. ராணி விழித்துக்கொண்டாள். வழக்கமாக கேட்கும் மணிக்கூண்டின் சப்தம் ஏனோ கேட்கவில்லை. ராணி படுக்கையை விட்டு எழுந்தாள். ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தாள். மறுகணம் எதையோ கண்டு திடுக்கிட்டாள்; வெளியே ஓடினாள்.

சாலையோரத்து பெரிய மரமொன்று மணிக்கூண்டின்மேல் வேரோடு சாய்ந்து கிடந்தது. மணிக்கூண்டின் ஒரு பகுதி இடிந்து கிடந்தது. அதில் சிக்கிக் கிடந்தான் நொண்டி!

ராணி அவனிடம் ஓடினாள். "நொண்டி...நொண்டி" என்று அழைத்தாள். பதிலில்லை; அவன் வாயைத் திறக்கவேயில்லை. அவன் முகத்தை மெதுவாகத் தொட்டாள். அதே சமயம் அவளைப் பின்னாலிருந்து தூக்கினார் அப்பா!

அப்பா அவனைக் கூர்ந்து கவனித்தார். ஏனோ அவர்கள்

● தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம்

சிறிய வயதிலே

யானையை எதிர்த்த
'பால பயில்வான்!'

கோழிச்சண்டை; ஆட்டுச்சண்டை—இவைகளை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள்; "ஆகா... ஆகா" என்று கத்தியிருப்பீர்கள்; கைதட்டியிருப்பீர்கள். ஆனால், யானைச்சண்டை பார்த்திருக்கிறீர்களா? அப்பப்பா! எவ்வளவு பயங்கரமாக யிருக்கும்! மலை போன்ற யானைகள் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்வதென்றால்.....?

தலைநகரில் அன்று ஒரு யானைச்சண்டை விழா! ஊரே கூடியிருக்கிறது மைதானத்தில். மன்னர் வந்திருக்கிறார்; மந்திரிகள் பக்கத்திலிருக்கிறார்கள். அரசு குமாரர்கள் நால்வர், வரிசையாக தங்கள் குதிரைமீது உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஆசைதுள்ள, ஆச்சரியம் பொங்க சண்டை பார்க்கிறார்கள் அத்தனைபேரும்!

சண்டை நடந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால், திடீரென்று அங்கே ஒரு பயங்கரம் நிகழ்ந்து விட்டது. வேகமாக சண்டை போட்டுக்கொண்டிருந்த யானை ஒன்றுக்கு 'சடக்' கேன்று வெறி பிடித்துவிட்டது. கோபத்துடன் கூட்டத்தைப்பார்த்தது. அரசகுமாரர்கள் இருந்த தனி இடத்தை நோக்கிப் பாய்ந்தது.

அவ்வளவுதான்; ஒரே குழப்பம்; கூச்சல்! மக்கள் கூட்டம்கலைந்தது; ஓடியது! அரசகுமாரர்களில் மூவர்தங்கள் குதிரையைத் தட்டிவிட்டார்கள்; யானையின் பாய்ச்சலிலிருந்து தப்பிவிட்டார்கள். ஆனால் பதினாலே வயது நிரம்பிய கடைசி இளவரசன் மட்டும் இடத்தை விட்டு நகரவில்லை; அதோடு மட்டுமல்ல; பாய்ந்துவந்த யானையை எதிர்க்கவும் தொடங்கினான். யானைக்கும் அவனுக்கும் கடுமையான போர்! அரசகுமாரின்சட்டியானையின் உடம்பெல்லாம் பாய்ந்தது; இரத்தம் பீர்த்தடித்தது. கடைசியில் யானை சோர்ந்தேவிட்டது. அச்சமயம் பார்த்து யானைப்பாக்கர்கள் அதைப் பிடித்து விட்டனர்.

அரசர்தன் கடைசி மகனின் வீரத்தைக் கண்டு புகழ்ந்தார். ஊரார் வியந்தனர். அந்த குட்டி மாவீரன் யார் என்பதை அறிய உங்களுக்கும் ஆவலாக இருக்கிறதல்லவா? இதோ, சொல்லிவிடுகிறேன். அவன் தான் பிற்காலத்தில் பிரபல முகலாய மன்னராகத் திகழ்ந்த ஓளரங்கசீப்.

பெரிய மனிதர்கள்

நட்சத்திரம்.....

★ 7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நம் இப்போதுதான் ஒன்றாக டிக்கிரூர்கள்) காட்சியின் தன்மையை எடுத்து விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். பாஸ்கர் அங்கு வந்து நின்றதை தமயந்தியோ, சேகரோ, டைரக்டரோ, முக்கியமானவாரும் கவனிக்கவில்லை.

தமயந்தியின் மடியில் சேகர் தலைவைத்து படுத்திருந்தான். ஆசையோடு அவளது முகத்தைப் பார்த்தபடி அவளது அழகிய முகத்தை தன்னிரு கைகளிலும் வாரியெடுத்தான் தமயந்தி.

“அன்பே—என் ஆருயிரே!”

“சுவர்க்கபுரிக்கே தூக்கிச் செல்கிறாய் என் தங்கமே!”

“கட—கட”

டைரக்டரின் குறுக்கிடு இது. சேகர் எழுந்து உட்கார்த்தான்.

“இல்லை சேகர்! நீங்களும், தமயந்தியின் விரல்களை உங்கள் முகத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு பேசுங்கள். தமயந்தி, நீங்க உங்க முகத்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சேகருக்கு பக்கத்தில் கொண்டு போங்க. இல்லீங்க, அது மாதிரிமல்ல; கண்கள் அப்படியே சொக்கின நிலையில். எங்கே—எஸ், ரெடி.”

சேகர் முன்போல் தமயந்தியின் மடியில் படுத்துக் கொண்டான்.

“ரெடி—ஸ்டார்ட் பிளீஸ்”

காமிரா ஓட ஆரம்பித்தது. “கிளாப்” கொடுத்துவிட்டு விலகிக் கொள்கிறான் பையன். தமயந்தி சேகரின் முகத்தைக் கையிலெடுத்து, ஆசை வழிய, கண்கள் உணர்ச்சியைகளை அள்ளிவிச, பேச ஆரம்பித்தான்;

“அன்பே—என் ஆருயிரே!

“கண்டத்தில் ஒரு குழைவு—சேகர் அப்படியே மயங்கி விடுகிறான்.

“சொர்க்க புரிக்கே தூக்கிச் செல்கிறாய் என் தங்கமே!”

நாக்குக் குழறியது.

“எங்கிருக்கிறோம் துரையே!”

எங்கிருந்தோ ஒரு அலறல் கேட்டது—

“நிறுத்து—போதும் ஷூட்டிங்!”

பாஸ்கர் ஆத்திரத்துடன் சாய்ந்து சென்று தமயந்தியைப் பிடித்து இழுத்துவர ஆரம்பித்தான். ஒன்றும் புரியாது எல்லோரும் திகைத்து நின்றார்கள். தமயந்திக்கு தனது நிலையை உணர விடாது நேரம் பிடித்தது.

“பான்னங்க இது?”

“போதும் நீ நடித்தது. வாட்டுக்கு”

தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்பித்தான் தமயந்தி. முடியவில்லை; பாஸ்கரின் பிடி அவ்வளவு வலமாக இருந்தது.

பான்ன நடக்கிறது என்பதை அப்போதுதான் புரிந்து கொண்ட சேகர், ஓடிவந்து குறுக்கே நின்றான்.

“சேகர்! இது எங்களுடைய தம்ப விஷயம்—நீ தலையிடாதே”

ஆத்திரத்தின் உச்சத்திலிருந்து கத்தக் குரல்.

தமயந்தி தனது கைகளை விடுவித்துக் கொண்டாள். ஸ்டுடியோ பின்புறங்களின் முன்பு இந்த நாடகம்—அவமானம் அணை எரித்துக் கொண்டிருந்தது; கூசு நின்றான்.

“நீங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள்; நான் இதோ வந்து விடுகிறேன்.”

“முடியாது—இப்படியே புறப்படு”

“ஸ்...மெதுவாகப் பேசுங்கள்—வெட்கமாகவிருக்கிறது.”

“வெட்கமா? உனக்கா? எனக் கல்லவா மானம் போகுது”

சம்மட்டியால் தலையில் ஓங்கி அடித்ததுபோல் இருந்தது; பொறுத்துக் கொண்டாள் தமயந்தி.

“தயவு செய்து வீட்டுக்குப் போங்கள். பிறகு பேசிக் கொள்வோம்.”

“இப்ப வருகிறாயா; இல்லையா?”

“இதோ, வேலையை முடித்து விட்டு வந்து விடுகிறேன்.”

“நீ வரவே வேண்டாம்.”

வேகமாக வெளியேறினாள் பாஸ்கர். அசைவற்று நின்றாள் தமயந்தி. குமுறி எழும் உணர்ச்சிகளை அடக்க முயற்சித்தாள். ஒரு சிறிது வெற்றியுமடைந்தாள். எதுவுமே நடக்காததுபோல மற்றவர்களை திரும்பிப் பார்த்தாள்.

“வாங்க டைரக்டர் சார்; டேக் எடுத்து விடுவோம்.”

இயந்திரம் போல யாவரும் அவளைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் ஒருவருக்கும் வேலையில் மனம் செல்லவில்லை.

“இல்லை தமயந்தி; போதும்; ஷூட்டிங்கை நிறுத்தி விடுவோம். நாளை வைத்துக் கொள்ளலாம்.”

ஷூட்டிங் நிறுத்திவிட்டது. சிப்பந்திகளின் கிசுகுசுப் பேச்சு தமயந்தியின் உயிரைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அவள் மேக்கப் கலைத்து வெளியே வரும்போது சேகர் அருகில் வந்தான்.

“தமயந்தி! மன்னித்துக் கொள்.”

“நீங்க ஏனாங்க வெட்கப்படுகிறீங்க?”

“இம்மாதிரி ஏதாவது நடந்து விடும் என்று ரொம்ப நாளாக சந்தேகப்பட்டேன், நமக்கெல்லாம் குடும்ப வாழ்க்கை ஒத்துவரா தம்மா.”

அவளது குரலிலிருந்த பச்சா தாபம் தமயந்தியை ஏறிட்டுப் பார்க்கச் செய்தது. கண்கள் கலங்கின.

“அவர் அப்படிப்பட்டவர் இல்லை; சரி—வணக்கம்—நான்—வருகிறேன்.”

அதுபற்றி சிந்திக்கவே நடுங்கினாள் அவள், எப்படி நிற்பாள் அங்கு? ஓடினாள்.

ஆனால் அவளுக்கு வீட்டில் கிடைத்த வரவேற்பு, “என் இங்கே வந்தாய்? போ வெளியே!” என்ற பாஸ்கரனின் கோபக்குரல் தான்.

சமாதானம் சொன்னாள்; கெஞ்சினாள்.

“போ, போ! அந்த சேகருடனேயே போயிரு!”

“ஐய்யோ! இது என்னபேச்சு? நான் உங்களுக்கு எந்தவித துரோகமும் நினைக்கவில்லையே!”

“போயும் போயும் விபசாரியை வீட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டு டேனே, என்னைச் சொல்ல வேணும். இன்றோடு நமது உறவு முடிந்துவிட்டது!”

பாஸ்கரை இழந்து விடுவதா? சப்தமிட்டு கதறினாள் தமயந்தி; “வேண்டாம்—வேண்டாம்! இன்றோடு இந்த சினிமாவையே விட்டு விடுகிறேன்!”

“இனியும் உன்னை வாழ்வேன் என்று நம்புகிறாயா? நமது விவாஹ

ரத்துச் செய்தியை பத்திரிகைகளுக்குக்கூட அனுப்பிவிட்டேன்.

“விவாஹ ரத்தா?”

இதை அவள் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாளைப் பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் இந்தச் செய்தி—பிறகு தலைகாட்ட முடியுமா வெளியே?

“ஐயோ! வேண்டாங்க. ஊரெல்லாம் சிரிக்கும்; மானம் போய் விடும்.”

“உனக்கு அது வேறு இருக்கிறதா?”

என்னவோ அந்த முட்டாள்தான் அந்த நேரத்தில் எதெல்லாமோ உளறிக் கொட்டினான். தமயந்தியும் உணர்ந்து கொண்டாள் பாஸ்கரன் தனது முடிவை மாற்றிக் கொள்ளமாட்டான் என்பதை.

அப்படியானால், நடிகை மனைவியாகியிருப்பது குற்றமா? காதல் செய்வது தவறு? இல்லை கலையுலகப் பெண்கள் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடவே கூடாதா? ஐயோ, பாவம்! அவளுக்கு அழகைதான் பொங்கி வந்தது. அவனெதிரே அழுவதற்குக் கூட ஏதோ அவளுக்கு வெட்கமாயிருந்தது அப்போது. முகத்தை மறைத்தவாறு அறைக்குள் ஓடிச்சென்று கதவை மூடிக் கொண்டாள்.

துப்பாக்கிக்குண்டு பட்டு சாய்ந்துவிடும் பறவையைப் பார்த்து நிற்பானே வேட்டைக்காரன், அப்படி நின்று கொண்டிருந்தான் பாஸ்கர்.

* * *
காலைப் பத்திரிகையில் *பிரபல நடிகை விவாஹரத்து செய்து கொள்ளப் போகிறாள் என்ற செய்தியைப் பார்த்து முதலில் திடுக்கிட்டவன் சேகர்தான்.

டைரக்டரையும் அழைத்துக் கொண்டு தமயந்தியின் வீட்டுக்கே வந்து விட்டான். பாஸ்கர் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தவாறு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

எழுப்பினார்கள். அவர்களைப் பார்த்து வெறுப்புடன் எழுந்து நின்றான். பத்திரிகையை அவன் முன்னால் நீட்டி, “பாஸ்கர், இது உண்மையா?” என்று கேட்டான் சேகர்.

கேசீச் சிரிப்புதான் அதற்கு பதிலாக வந்தது!

“ஓர் இளம் பெண்ணின் வாழ்வை அரியாயமாக கெடுக்கிறீர்கள் பாஸ்கர். பின்னால் நீங்களேவருந்த வேண்டி வரும்.”

“அதோ நிம்மதியாக பஞ்சனையில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாள் அவளிடம் போய் சொல்லப்பா உனது பிரலாபத்தை!”

இவ்வளவிலும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாளா தமயந்தி? நம்ப முடியவில்லை. ஓடிச்சென்று கதவைத் தட்டினான்.

“தமயந்தி! தமயந்தி!!”

பதில் இல்லை.

உள்ளத்தில் சிறிது அரிப்பு; பலமாகத் தட்டினான்.

பிறகும் பதில் இல்லை.

பாஸ்கரன் தன்னையறியாது கதவருகே வந்தான். ஒருகணம் இருவரும் ஒருவரையொருவர் கூர்ந்து கவனித்தனர். மறுகணம் தனது பலமெல்லாம் சேர்த்து கதவின் மேல் போய் மோதினான் சேகர். உள்ளே உள்ள தாழ்ப்பாள்தெறித்து கதவு திறந்தது.

ஓடினான் அறைக்குள். படுக்கையில் தமயந்தியைக் காணோம்.

கும்பமேளர்.....

★ 8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தி. மு. கழகம் எழுப்பியிருக்கும் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கண்டன ஓசையைக் கேட்ட பின்பே அவர்கள் இப்படி பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்ல முடியும்—“பகற்கொள்ளைக்கு புறப்பட்டுவிட்ட வடக்கத்திப் பட்டாளமே! உன் முகம் மறைக்கும் முகமுடியாம்—ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போக்கு புரிகிறது! விழித்தே இருக்கிறோம்—தென் நிலத்தின் உடமைபின்பேரில் கைவைக்காதே! உனக்கில்லை உரிமை!” என்றுதான் அந்தக் குரல்கள் எச்சரிக்கின்றன; அபாய அறிவிப்பு விடுகின்றன!

சின்தை நெகிழ்ந்து நாம் சொன்னோம்; சிரித்து மகிழ்ந்தனர். இன்று சிறிவரும் புயற்காற்றே—குமுறி எழும் எரிமலையோ என திசை எட்டும் எதிர்ப்பு! “கும்பமேளர்”—தவர்தான் நேரு-பதில் என்ன சொல்லுகிறார்?

“ஏக இந்தியாவை ரட்சிக்க வந்த அப்பனே! அருட்கடாட்சம் அளிக்க வந்த ஐயனே! ஐந்தாண்டுத்திட்டமே! எழுந்தருள்வாய்!” என்று விருதுதூக்கும் விபீஷணர்கள்தான் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

பிறைவானம்...

★ 9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கள் கலங்கின. ஆனாலும், ராணியுடன் வீட்டிற்குச் சென்றார்.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த இடத்தில் விழுந்து கிடந்த மரம் அகற்றப்பட்டது. பிச்சைக்காரர் சிறுவனின் அனாதைப் பிணமும் அகற்றப்பட்டது!

அவனைக் காணாத ராணி அப்பாவிடம் ஓடினாள். “ஏம்பா...எங்கேப்பா ரொண்டியைக் காணோம்?...” என்று தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்தாள்.

அப்பா ஜன்னல் வழியாக மணிக்கூண்டை கவனித்தார். ஒற்றை முள் ஓடிந்து கிடந்த ஓடாத கடிக்காரத்தைப் பார்த்தார். “அவன் தனக்கு ஒரு கால் சம்பாதிக்கப் போயிருக்கான்...வந்துடுவான்...” என்று சொன்னார். அவர்கண்கள் கலங்கின. அழுதார். அவரது அழுகையின் அத்தம் ராணிக் குப புரிமவில்லை, அவரது பொய்யை நம்பினாள். பள்ளிக்குப் புறப்பட ஓடினாள்!

— சொர்ணம்

கடிதம் ஒன்று கிடந்தது. கையிலெடுத்தாள்.

“தமயந்தி!”—என்ற அலறல் அந்த இடத்தை நடுங்கவைத்தது. ஆம்; அது பாஸ்கரனுடைய குரல்தான்! திரும்பினாள்; எதிரே, மிசார விசிறியின் கீழே கயிற்தொங்கிக் கொண்டிருந்த தமயந்தி!

அப்படியே உணர்வு கீழே வீழ்ந்தான் சேகர்!

★

‘நம்நாடு’ தலி நிருபர் தரும் தகவல்

கூண்டோடு காங்கிரசில் சேரவா ? கூட்டணியோடு அதை எதிர்க்கவா?

சென்னை, மார்ச் 24—
திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர், தங்கள் எதிர்காலத் திட்டம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று தீவிரமாகச் சிந்திக்கச் சோடங்கியுள்ளனர்.

சட்ட சபைக்குள் இயங்கி வரும் மேற்படி கட்சியின் உறுப்பினர்கள், பல ஆண்டுகளாகவே நீதிக் கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம், தமிழர் இயக்கம், திராவிட இயக்கம் ஆகியவற்றுடன் குறிப்பிடத்தக்க அளவு தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்பதும், கடந்த தேர்தலின்போது திராவிடர் கழகம்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகியவைகளின் ஆதரவைப் பெற்றவர்கள் என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே.

சட்ட சபையில், திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியாக இயங்கும் ஏற்பாட்டுக்கு பெரியாரின் ஆலோசனையும், சம்மதமும், ஆதரவும் பெறப்பட்டதாக, திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர் கூறினர்—கூறியும் வருகின்றனர்.

திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சி, இனி சட்ட சபைக்கு வேளியிலும் டணியாற்றுவது—அடுத்த தேர்தலில் திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியின் பெயராலே ஈடுபடுவது—என்பது, இப்போது அவர்கள் கொண்டுள்ள எண்ணமாகும்.

“திராவிடர் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தேர்தலில் ஈடுபடாமலிருப்பதாலேயே, தங்கள் தனியாக ஒரு கட்சி அமைத்துத் தேர்தலில் ஈடுபடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.”—என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்தக் கருத்துக்கு பெரியாரின் சம்மதமும், ஆதரவும் கிடைக்குமா என்று அறிவதே திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியின் முதல் நடவடிக்கை ஆகும்.

காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் என்ற முறையிலும், திராவிடரின் நலனுக்கு ஆதரவாளர்கள் என்ற முறையிலும், பெரியாரின் பேராதரவு பெறும் உரிமை தங்களுக்கு முழுக்க முழுக்க இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடனேயே திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சி இருக்கிறது.

ஆனால், சின்னாட்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற இடைத் தேர்தல்களில், திராவிடர் கழகம் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை ஆதரித்ததும், பொதுவாகவே காமராசர் மந்திரி சபைக்கு ஆதரவு அளிப்பதும், திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினருக்கு சந்தேகத்தையும், பயத்தையும், குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறது.

எனவே, திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர் இரு கிழமைகளுக்கு முன்பு ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்தி, பெரியாரிடம்

கலந்து பேசுவது என்று முடிவு செய்தனர்.

திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டையும் சமரசப்படுத்துவது என்பதும், திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியின் திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாகும்.

திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியின் இந்தத் திட்டம் பற்றி, முதலில் திராவிடர் கழகக் கருத்தை அறிந்துகொண்டு, பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திட்டம் கலந்து பேசலாம் என்று முடிவு செய்தனர்.

இந்தத் திட்டத்தின்படி, 23-3-55 அன்று திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியைச் சார்ந்த தோழர்கள் வி. வி. ரொமசுபுதியம் பிரகாசம், ரத்தினசாரி ஆகியோர் பெரியாரைச் சந்தித்துப் பேசினர்.

எதிர்கால அரசியலில் தங்கள் எப்படி நடந்துகொள்வது? தேர்தலில் காங்கிரசை எதிர்த்து போட்டியிடுவது? அப்படிச் செய்யும்போது தங்கள் திராவிட கழகத்தின் ஆதரவு கிடைக்குமா? இடைத் தேர்தல்களில் காங்கிரசை ஆதரித்தது போலவே, அடுத்து வருகிற பொதுத்

தேர்தலிலும், காங்கிரசை ஆதரிக்கும் போக்கிலே திராவிடர் கழகம் இருந்துவிடுமா? அப்படி நேரிட்டுவிட்டால், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் புகுத்த விரும்புகிற ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரம்தானே நாட்டிலே நிலவும்? அந்த நிலைமையை பெரியார் விரும்புகிறாரா? திராவிடர்களின் அரசியல் பிரச்சினையை அடியோடு இழந்து விட வேண்டியதுதான்—என்பன போன்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றி, திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர் பெரியாரிடம்பேசி, அவர்கருத்தை அறிய விரும்பினர்.

பெரியார், தேர்தலின் போது காட்டும் அக்கரையைப் பிறகு விட்டு விடுகிற போக்கையும், திராவிடர் கழகத்தின் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு காட்டாத தன்மையையும், தேர்தலின்போது காங்கிரசை எதிர்த்து வெற்றிபெற்று, பிறகு, சொந்த இலாபத்துக்காகக் காங்கிரசோடு கலந்து விடுவதையும் எடுத்துக் காட்டிக் கண்டித்தார்.

திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர், ‘அப்படியானால், இப்போதுள்ள நிலைமையில் நாங்களும் கூண்டோடு காங்கிரசில் சேர்ந்து விடலாமா?’ என்று கேட்டனர்.

பெரியார் அவர்களின் ஆதரவுதங்களுக்கு எப்படையும் தரப்படவேண்டும் என்பதையும், காங்கிரசை—ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரம் நடத்தவிடக்கூடாது என்பதையும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறினர்.

பெரியார், யோசித்துத் தமது கருத்தை அளிப்பதாகக் கூறி, ‘26-ந்தேதிக்குமேல் மீண்டும் சந்திக்கலாம்,’ என்று கூறி அனுப்பிவிட்டார்.

மீண்டும் பெரியாரைச் சந்தித்து, இந்த பிரச்சினைக்கு ஒரு மிதிச்சிகரமான முடிவுகொணப்போவதாக நமது நிர்ப்பரிடம், பெரியாரிடம் துது சென்றவர்களில் ஒருவர், நம்பிக்கையுடன் தெரிவித்திருக்கிறார்.

“பெரியாரை விட்டால் எங்களுக்கு யார் துணை—எங்களை ஆதரிக்காமல் பெரியாருக்கு வேறு யாரை ஆதரிக்க மனம் வரும்?.. என்று பாசத்தோடு அவர் கூறினார்.

“கடைசிவரையில் முயற்சி எடுத்துப் பார்ப்பது; முடியவில்லையானால், காங்கிரசிலேயே சேர்ந்து விடுவது; அப்போது, பெரியாருடைய ஆதரவும், காமராசர் ஆதரவும், சேர்ந்து கிடைக்கும்.”—என்று, திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினரில் சிலர் கருதுகிறார்கள்.

திராவிடர் கழகம்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டையும் ‘ஒன்றுபடுத்தவது’ என்பது பற்றி, திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர் செய்யும் முயற்சிபற்றி தி. மு. க. பொதுச்செயலாளர் கேட்கப்பட்டபோது “பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன்; வேறேதும் அறியேன்,” என்று கூறிவிட்டு, “திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினர், இந்த ‘ஒன்றுபடுத்தும்’ வேலைவைக் கவனிப்பதைக் காட்டிலும், எதிர்கால அரசியல் நிலைமை குறித்த டெய்வுருடன் ‘ஒருமித்த’ கருத்துக்கு வர இயலுகிறதா என்பது பற்றிக் கவனிப்பது நல்லது.” என்று கூறினார்.

எந்தக் காரணம் கொண்டோ, பெரியாருக்கும்—திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியினருக்கும் ‘குடும்பப் பாசம்’ ஏற்பட முடியாமல் போய்விட்டால், எந்தனவே ‘பாக்கியவான்’ ஆக விளங்கும் காமராசருக்கு மேலும் ‘யோகம்’ அடிக்கும் என்றுதான் தெரிகிறது; பெரியாரும் எங்களைக் கைவிட்டுவிட்டால்—காங்கிரசை அவர் ஆதரிப்பது என்பது நீண்டகால திட்டமாகிவிட்டால், காங்கிரசிலே சேர்ந்து காமராசரின் அன்பையும், பெரியாரின் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொள்ளும் வழியைப் பார்க்கவேண்டியதுதான்”

என்று கருதுபவர்கள் திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியில் இருக்கிறார்கள்.

பாபுராவின் பதில்!

(?) பம்பாயில் சமீபத்திய செய்தி என்ன?

குடியரசு தின விழாவன்று ஆட்சியாளர்களின் மாளிகைகளிலெல்லாம் விளக்கேற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் குடியுகளோ வீட்டிலுள்ள விளக்குகளை அணைத்துவிட்டார்கள்!

(?) தீண்டாமை என்றால் என்ன? தீண்டத் தகாதவர்கள் யார்?

ஆதிக்கம் என்னும் கொதிக்கும் பாத் திரத்தின் மேல்தளத்தில் வந்து படியும் தூசிதான் தீண்டாமை. அந்த ஆதிக்கம் எங்கு இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்; பின்னர் தீண்டத்தகாதவர்களையும் நீ சுலபத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம். தென்னாட்டிலே பார்ப்பனர் கள்தான் இப்போது தீண்டத் தகாதவர்களாகிவிட்டார்கள்.

(?) இப்போது புளித்துப் போன செய்தி என்ன?

நேரு ஒரு சோஷலிஸ்ட் என்பதுதான். இந்தச் செய்தியிலே இருபது வருஷத்து புளிப்பு இருக்கிறது.

(?) தேவதாசி முறை இன்னும் இருக்கிறதா?

தென்னாட்டுக் கோவில்களிலே உள்ள ‘தேவா’க்களெல்லாம் இப்போது கோவில்களிலிருந்து வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ‘தாசி’களெல்லாம் வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்!

(?) கிருஷ்ணமேனனுடைய வருங்காலத்தை உம்மால் சொல்லமுடியுமா?

நேருவுக்குப் பிறகு அவரும் ஒரு சாதாரண மலையாளியாகிவிடுவார். உருவம் மறைந்துவிட்டால் நிழலுக்கு என்ன பெருமை?

(?) கீர் இதுவரை கேட்ட ‘தமாஷ்’களிலே சிறந்தது எது?

இந்திய பணியாக்களுக்குச் சொந்தமான காங்கிரசின் ‘புதிய சோஷலிசம்’தான்!

(?) கீர் ஏன் கதர்க் குல்லாய் அணிந்துகொள்வதில்லை?

என்னிடம் வழக்கைத் தலையும் கிடையாது; முட்டாள்தனமும் இல்லை—மூடி மறைத்துக்கொள்வதற்கு!

—‘பிவிண்டியா’—மார்ச்-1955

கடைசியக்கம்

ஏழுமலை; ஆற்காடு.
(?) பேரூரில் நடைபெற்ற தி. மு. க. வின் பொதுக்குழுவை, 'நிதி திரட்டும் குழு'—என்று குத்தூசியார் வர்ணித்திருக்கிராரே—இதபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

ஐயோ, பாவம்! விரைவிலே தானும் பெரியாருக்காக 'கார்நிதி' யொன்றை திரட்டவேண்டியிருக்கும்—என்பது தெரியாமல் உளறி விட்டார்; அவர்! 'அவசரசாமி' யல்லவா? எப்படி அவரால் பிறவிக் குணத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியும்?

சாமிதான்; தூத்துக்குடி.
(?) திராவிடநாடு பிரிந்தால், அப்போது முதன் முதலாக நிறைவேற்றப்படும் சட்டம் எதுவாக இருக்கும்?

ஜாதி ஒழிப்புச் சட்டம்தான் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்!

சண்முகம்; பன்றிமலை.
(?) உலகத்திலேயே சிறந்த பேச்சாளர் யார்?

ஐரோப்பாவின் தலைநகரான ஆங்கிலப் பேச்சாளர் 'வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்' ஆகியாவின் பெருமைக்குரிய பேச்சாளர் பெரியார் ராமசாமி என்று சிந்துகளுக்கு முன்பு 'கேரவான்' ஆங்கில இதழ் எழுதியிருந்தது.

இளமதி; கீழக்கரை.
(?) மதுரை தி. மு. க. வானத்திலிருந்த சில நட்சத்திரங்கள் விழுந்துவிட்டனவாமே!

மதுரையில் விழுந்தது நட்சத்திரங்களல்ல; போலித் தோற்றம் காட்டுவதில் பெயர் பெற்ற எரிகற்கள்! ஒவ்வொரு கட்சியிலும் தோன்றி மறைவதுதான் அவைகளின் பிறவிக்குணம்!

கலைச்செல்வி; மாயூரம்
(?) பிறவிக் குரு—சேவிடான ஹெலன் கெல்லர் எப்படி ஸ்பரிசத்தாலேயே உருவத்தையும்—அவர்கள் உள்ளத்தையும் கண்டுபிடிக்கிறார்?

ஹெலன் கெல்லர் போன்ற ஹங்கேரிக்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கு இருக்கும் பஞ்சேந்திரியங்களைப்போல் அல்லாமல், ஆறுவது உணர்ச்சி ஒன்றும் உருவாகிறது. ஹெலன் கெல்லர் அந்த 'ஆறுவது உணர்ச்சி'யை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் தெனிவற்ற அரசியல் குருகளுக்கும் செவிடுகளுமோ, அந்த 'உணர்ச்சி'யை வளர்க்காமலேயே அழித்துக் கொள்கின்றனர்.

இராம. நடராசன்; முகந்தூர்
(?) மதத்தைப் பற்றி உங்கள் முடிவான கருத்தென்ன? குழப்பாமல் பதில் சொல்லுங்கள்.

மதத்தை அபின் என்கிறார் மார்க்ஸ். கம்யூனிஸ்டுகள் ஆமோதிக்காவிட்டாலும் நாங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். இன்னும் தெளிவான பதில் வேண்டுமா? இதோ நெப்போலியனைப் பேசவிடுகிறேன்: "மதம் சொர்க்கத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது; சொர்க்கத்தோடு சமத்துவ பாவத்தையும் சேர்த்துப் பேசுகிறது. அதனால்தான் ஏழை மக்கள் பணக்காரர்க்கும்பலே கண்டதுண்டமாக வெட்டிப் போடாமல் இருக்கிறார்கள்... ஒரு

வன் பட்டினியால் வாடி மடிக்கிறான். பக்கத்தில் ஒருவன் அறுசுவையோடு கூடிய விருந்தை விலாப்புடைக்க அருந்திக்கொண்டிருக்கிறான். முற்கூறிய பசியேப் பக்காரன் பிற்கூறிய புளியேப்பக்காரனைச் சகித்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவதெப்படி? மனித சக்திக்கு மீறிய ஒரு சக்தி உண்டென்றும், இவ்வுலகத் திருப்பத்திற்கு மாறாக அடுத்த உலக இன்ப துன்பங்கள் இருக்குமென்றும் அவன் நம்பவேண்டும். அந்த நம்பிக்கையைத்தான் மதம் விரியோகித்து வருகிறது" பிற்போக்குக் கூட்டத்தாரின் கேடயம்தான் மதம் என்பதற்கு இதைவிட என்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

ராகவன் கருர்;
(?) இந்தியாவின் கூறை எது; காஷ்மீரா?

அல்ல; அல்ல—கதர்க் குல்லாய்!

அங்கு; சேன்னிமலை
(?) உமக்குப் பிடித்தமான நடிகர் யார்?

நேருதான்! அவருடைய ஒவ்வொரு புகைப்படமும், அதிலே காணப்படும் தோற்றங்களும் அவரை ஒரு பெரிய நடிகனாகத் தான் பிரகடனப்படுத்துகின்றன!

காஞ்சி கலை விழா

(ஏழை மாணவர் உதவி நிதிக்கு)

காஞ்சி கண்ணன் டாக்கீஸ் மைதானத்தில்

—: நாடக நிகழ்ச்சிகள் :—

30-3-55

திரு. லோபோ பிரபு அவர்கள் தலைமையில்
எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன், டி. வி. நாராயணசாமி குழுவினரின்

மகாராணி

31-3-55

திரு. எஸ். சுயம்பிரகாசம் எம். எல். ஏ. அவர்கள் தலைமையில்
மனோகர், வித்தியாவதி குழுவினரின்

இன்பநாள்

1-4-55

திரு. டி. சண்முகம் எம். எல். ஏ. அவர்கள் தலைமையில்
எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் குழுவினரின்

ஆசை நினைவு

2-4-55

திரு. தேய்வசிகாமணி எம். எல். ஏ. அவர்கள் தலைமையில்
எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் குழுவினரின்

பகைவனின் காதலி

3-4-55

திரு. ஏ. கோலிந்தசாமி எம். எல். ஏ. அவர்கள் தலைமையில்
தியாகராய கல்லூரி கலைக்குழுவினரின்

மணிநாட்டுக் கூனன்

4-4-55

திரு. ஈ. வி. கே. சம்பத் அவர்கள் தலைமையில்
தியாகராய கல்லூரி கலைக்குழுவினரின்

எதிர்பார்த்தது

5-4-55

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில்
என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம் குழுவினரின்

தளபதி

தொன்கை வளருவா போரம் போலே!

தி. மு. க. கிளைக் கழக
தேர்தல் முடிவுகள்.

மதுரை

செயலாளர் :

பி. கே. சேதுராமன்

துணை செயலாளர் :

என். எஸ். ராசா

பொருளாளர் :

எஸ். முனியப்பன்

மாவட்ட உறுப்பினர் :

எஸ். முத்து உள்ளிட்ட இருபது பேர்.

திருச்சி

செயலாளர் :

எம். எஸ். மணி

து. செயலாளர் :

சு. அருணகிரி

பொருளாளர் :

ஏ. நடராசன்

மா-உறுப்பினர் :

எம். எஸ். மணி உள்ளிட்ட பதினேழு பேர்.

ஆர்க்காடு

செயலாளர் :

பொன்னம்பலம்

து-செயலாளர் :

ஜெ. சபாபதி

பொருளாளர் :

ஏ. டி. வேணுகோபாலன்

மா-உறுப்பினர் :

ஏ. கே. வில்வம்

பெ. த. ஈஸ்வரன்

கொடுவாய்

செயலாளர் :

கே. பி. இராமசாமி

து-செயலாளர் :

பி. சுவாமிநாதன்

பொருளாளர் :

ஏ. பழனிசாமி

மா-உறுப்பினர் :

எஸ். நமகிவாயம்

ஏ. செல்வராசன்

கீரப்பாளையம்

செயலாளர் :

மா. கண்ணையன்

து-செயலாளர் :

கே. பி. சுப்பிரமணியம்

பொருளாளர் :

மா. பழனிவேல்

மா-உறுப்பினர் :

மா. இராமையன்

பிறப்பு

முல்லை கொம்மை திரு. வடிவேலு அவர்களின் துணைவியார் திருமதி மரகதவல்லி அம்மையார் சென்ற 29-3-55 அன்று ஒரு பெண் மகவுக்குத் தாயானார்கள். தாயும் சேயும் நலம்.

★

மாயவரம் தோழர் காந்தி அவர்களின் துணைவியார் சந்திரோதயத் திற்கு 2-3-55 ஞாயிறுகாலை 7-மணிக்கு ஆண்மகவு பிறந்து, தாயும் சேயும் நலம்.

★

இலையமுது கூடம் தி. மு. க. பொருளாளர் திரு. இரா. அகோரம் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியார் திருமதி தங்கப்பாப்பு அம்மையார் சென்ற 14-2-55 அன்று ஒரு பெண் மகவுக்குத் தாயானார்.

★

நமசி ஆழ்வார்திருநகரி வீரப்பையாளர் திரவ்யம் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி இரஞ்சிதமணி அம்மையார், ஒரு பெண் மகவுக்குத் தாயானார்.